

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XIII nr. 649

vineri 23 februarie 1962

8 pagini 25 bani

În regiunile complet colectivizate

Era pe seară cînd, cu vocea emoționată, crainicul stației de radioemisie locale a anunțat: regiunea noastră, regiunea Galați este complet colectivizată. O mare bucurie a cuprins pe toți omenii muncii din orașele și satele regiunii la auzul acestei vești. Cite înfăptuiri minunate a adus în viața satelor noastre transformarea socialistă a agriculturii și ce covârșitoare importanță are, în perspectiva viitorului, colectivizarea totală a agriculturii! Ce însemnătate are această înfăptuire și pentru viața școlii satești, au gândit învățătorii și profesorii.

Iată cîteva date ale prezentului din care ne putem face o imagine asupra viitorului.

Multe din cele peste 430 de gospodării colective cîte cuprinde regiunea sînt de pe acum gospodării puternice, milionare, care au depășit de mult greutățile începutului și asigură colectivităților un nivel de trai ridicat. Și cînd spun „colectiviștilor” mă gîndesc și la copiii lor, căci gospodăriile colective au creat pentru copii condiții dintre cele mai bune. S-au înființat numeroase cămine și grădinițe în care preșcolarii sînt îngrijiți și educați pînă la vîrsta abecedarului. O mare atenție se acordă construcțiilor de școli. La Ibișanu, în raionul Făurei, bunăoară, locul de școală nu mai era corespunzător

față de numărul crescut al elevilor. Colectiviștii din această comună au început construcția unui local nou, iar în toamna acestui an copiii au intrat într-o școală nouă, spațioasă. În comuna Dedulești din același raion a fost ridicat de asemenea de curînd un foarte frumos local de școală cu 5 săli de clasă. Colectiviștii au pus umărul cu toții la transportarea nisipului, au procurat material pentru dușumele, totul prin muncă voluntară. Și în raionul Panciu s-au ridicat prin grija colectivităților noi localuri de școli.

Nu este mai puțin adevărat că și școlile ajută gospodăriile colective. De exemplu, astă toamnă, școlarii din Găgești i-au ajutat pe colectivitățile din G.A.C. „23 August” la culesul fructelor, la curățatul porumbului.

Elevii școlilor din comuna Independența, raionul Galați, vin deseori la „Zărilor socialismului” și la „Partizanul Roșu”, două gospodării mari și frumoase. De fiecare dată ei învață aici nenumărate lucruri noi.

Acum, cînd, în întreaga noastră regiune s-a încheiat colectivizarea agriculturii, asemenea fapte vor deveni tot mai numeroase, iar roadele lor vor crește însuși și înmîit.

Prof. MARIA RADU
Galați

Acum, cînd și în regiunea noastră — regiunea Hunedoara — colectivizarea a fost complet încheiată — cadrele didactice se mîndresc de contribuția pe care și ele au adus-o, sub conducerea partidului, la această măreață operă.

În anul trecut, bunăoară, țărani muncitori din satul nostru se frămîntau pentru a pune bazele unei gospodării agricole colective. În mîntea unora stăruiau însă neclarități: nu știau prea bine cum se va desfășura munca în gospodăria colectivă, cum se vor repartiza veniturile etc. Îndrumați de comitetul comunal de partid, învățătorii și profesorii le-au venit în ajutor. Ei au organizat la cămin conferințe pe teme ca: „Drumul gospodăriei colective, drumul belșugului”, „Retribuirea muncii în G.A.C.” etc.

Au fost organizate atunci și seri culturale, jurnale vorbite, în cadrul cărora învățătorii și profesorii le-au vorbit țărănilor despre munca și viața din gospodăria colectivă.

Datorită muncii politice de masă desfășurată de organizația de partid, la care și-au adus contribuția și cadrele didactice care lucrează la căminul cultural, în satul nostru s-a înființat nu după mult timp gospodăria colectivă. O dată cu înființarea ei, activitatea culturală a cadrelor didactice a căpătat o nouă orientare. Ea a fost îndreptată spre întări-

rea economico-organizatorică a G.A.C., spre formarea și dezvoltarea atitudinii noi față de muncă, a păstrării și apărării avuturii obștești.

La cămin au fost organizate conferințe pe teme ca: „Avantajele creșterii oilor cu lîna fină și semifină”, „Creșterea păsărilor, o ramură rentabilă”, „Cum au ajuns milionare unele gospodării colective”, „Apărarea bunului obștești, datorită fiecărui colectiv” etc.

În cadrul unor seri de întrebări și răspunsuri, a serilor culturale sau al jurnalelor vorbite au fost dezbătute teme cum sînt: „Ce am cîștigat de cînd sînt colectivist”, „Despre statutul G.A.C.”, „Porumbul siloz în hrana animalelor”, „Contineresarea colectivităților în muncă”, „Să dezvoltăm sectorul zootehnic”, „Sarcinile planului de producție pe 1962 și contribuția colectivităților pentru îndeplinirea lui” și altele.

Un colectiv de învățători și profesori lucrează în prezent la un nou text al brigăzii artistice de agitație, intitulat „Azi belșugu-i pentru noi”, axat pe întărirea economico-organizatorică a G.A.C.

În felul acesta cadrele didactice se străduiesc să aducă o contribuție cît mai substanțială la dezvoltarea agriculturii în regiunea Hunedoara, la înflorirea continuă a satelor socialiste.

D. FLOCA
Sasciori — Hunedoara

De cînd învață la școala serală, muncitorul fruntaș Gheorghe Danciu de la Combinatul metalurgic Reșița dă explicații competente, clare, pe care tovarășii săi le ascultă cu interes.

LA BAZĂ — CUNOAȘTEREA PRODUCȚIEI

În raionul nostru funcționează două școli medii serale — cele de pe lângă Uzinele de utilaj petrolier și chimic și „Grigore Preoteasa”, — și patru secții serale — două pe lângă școlile medii „Gheorghe Lazăr” și nr. 27 și două pe lângă școlile de 8 ani din comunele Măgurele și Bragadiru. Împreună, ele cuprind 3084 de muncitori.

Analiza muncii făcută la sfîrșitul primului semestru arată că în general, ca urmare a sprijinului continuu pe care l-au primit din partea organelor de partid și de stat, școlile și secțiile serale din raionul nostru și-au îmbunătățit mult munca, ceea ce se reflectă din plin în procentul mereu mai ridicat al elevilor promovaji, în ridicarea continuă a nivelului lor de cunoștințe. Faptul că la școala serală a Uzinelor de utilaj petrolier și chimic și la secția serală a școlii medii nr. 22 procentul de promovare este mereu în creștere, faptul că unele clase, cum sînt clasele a V-a „B” și a VIII-a „B” de la școala medie serală a Uzinelor de Utilaj petrolier și chimic nu au avut pe semestrul I nici un elev corigent arată că învățămîntul seral din raionul nostru a pornit pe un drum bun și că experiența dobîndită pînă acum constituie o valoroasă premisă pentru obținerea unor succese superioare în viitor.

O bună experiență s-a acumulat mai ales în direcția legării conținutului lecțiilor de problemele construirii socialismului în țara noastră. Profesori ca Victor Revent de la secția serală a școlii medii „Gheorghe Lazăr”, Marieta Gheorghiu de la secția serală a Școlii medii nr. 27, Maria Căliman și Maria Popescu de la Școala medie serală „Grigore Preoteasa”, Cornelia Gidiuță de la școala medie de pe lângă Uzinele de utilaj petrolier și chimic,

lămuresc elevilor în lecțiile lor, probleme deosebit de importante ale politicii partidului, probleme esențiale ale luptei pentru construirea socialismului, pentru întărirea și consolidarea păcii.

Astfel, tovarăsa Marieta Gheorghiu, profesoară la secția serală a școlii medii nr. 27, pornind în predarea lecției despre raetan de la directivele Congresului al III-lea al P.M.R., le-a arătat elevilor că acest gaz constituie una din materiile prime de bază pentru industria chimică, le-a vorbit despre faptul că pînă în 1965 producția lui va crește de la 5 miliarde la 15 miliarde metri cubi prin valorificarea de noi zăcăminte.

Lecțiile unor profesori ca Ofeția Moraru de la școala serală „Grigore Preoteasa” și Ștefan Nicolescu de la secția serală a școlii de 8 ani din comuna Bragadiru sînt așteptate cu mult interes de către muncitorii-elevi datorită calității lor ridicate, datorită nivelului lor științific și pedagogic. Acești profesori îmbină respectul față de personalitatea elevilor cu cea mai înaltă exigență.

Trebuie spus însă că mai sînt unii profesori — ce-i drept puțini la număr — ale căror planuri de muncă și lecții oglindesc încă formalism, superficialitate, o slabă cunoaștere a problemelor producției și, în consecință, o șubredă legătură a teoriei cu practica. Activitatea unor diriginți, ca și munca unor comisii metodice nu reflectă de loc specificul școlii serale, cu atît mai puțin locul de muncă și problemele producției în care sînt angajați muncitorii-elevi din școlile respective. O astfel de activitate nu este luminată de perspectiva viitoare a muncitorului fruntaș, inovator, a viitorului organiza-

tor al producției, a viitorului inginer.

Pentru a înlătura aceste lip-suri, Comitetul executiv al Sfatului popular raional „V. I. Lenin” orientează întreaga activitate de îndrumare și control a inspectorilor secției de învățămînt, ca și munca directorilor de școli și secții serale spre ridicarea instruirii și educării muncitorilor-elevi la nivelul sarcinilor specifice învățămîntului seral.

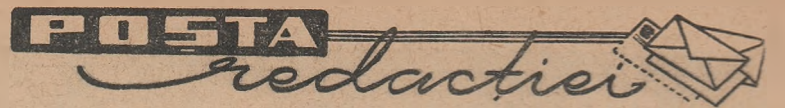
Faptul că în prezent crește continuu numărul celor care doresc să se înscrie la cursurile de pregătire pentru clasa a VIII-a este cel mai limpede indiciu că tinerii muncitori, educați de partid și de organizațiile de tineret, de sindicate, sînt conștienți că producția necesită o pregătire multilaterală și că această pregătire nu se poate obține decît prin imbinarea muncii din fabrică, din uzină cu învățămîntul. Răspunsul pe care sînt chemate să-l dea cadrele didactice acestei afluențe a muncitorilor spre școlile serale trebuie să constea tocmai în satisfacerea așteptărilor lor printr-o muncă de calitate tot mai ridicată.

O atenție deosebită trebuie să acorde realizării unei mai bune frecvențe, aceasta constituind o condiție de bază a unei învățături sistematice și temeinice. Către aceasta vom tinde nu numai prin măsuri organizatorice, printr-o mai strînsă legătură cu conducerea întreprinderilor, cu organizațiile din care fac parte ele-

MARIA POPESCU
Inspector șef
al secției raionale
de învățămînt V. I. Lenin
București

(Continuare în pag. 2)

Manuale pentru școlile speciale de muzică

După editarea celor trei abecedere muzicale pentru clasele I, II și III ale școlilor speciale de muzică au apărut la începutul acestui an școlar — tot în Editura muzicală — și manuale de teorie-solfegii destinate claselor V, VI și VII ale acestor școli. Astfel, în numai doi ani s-au redactat și publicat — ținând seama și de apariția recentă a manualului pentru clasa a IV-a — toate lucrările necesare predării pe prima treaptă de învățământ muzical. Este o realizare remarcabilă, mai ales că în trecut asemenea manuale originale nu au existat.

Răsfoind cărțile care se adresează elevilor din școlile de muzică ești atras în primul rînd de nivelul lor estetic, de forma grafică îngrijită în care se prezintă cele trei manuale. Numeroase fotografii, scheme explicative, vignete au darul să-i atragă pe elevi. Exemplele muzicale foarte numeroase — judicios alese din literatura muzicală clasică universală și românească, din cîntecele populare, la care se adaugă melodii din folclorul nostru nou și cîntece revoluționare ale clasei muncitoare — fac din aceste manuale teoretice niște prețioase colecții de cîntece. Dispare astfel ariditatea definițiilor din vechile cărți de muzică. Remarcabilă mi se pare, de asemenea, diversitatea solfegiilor, cu preponderență acordată pe limbajul muzical popular.

Nu ne propunem în prezentul articol o analiză detaliată a manualelor de teorie-solfegii publicate. Aceasta se va face în următorul număr al revistei noastre după ce manualele vor fi verificate în practică. Totuși, de pe acum pot fi abordate, pe scurt, unele probleme de principiu.

Din lipsa unui redactor unic se simte o inconsecvență de metodă în redactare și se vădese chiar unele repetări de noțiuni de la o clasă la alta, definiții diferite care derutează pe elevi. Desigur că, lucrînd cu trei autori diferiți, redacția nu le-a putut impune același limbaj, dar același punct de vedere trebuia să existe (vezi, de pildă, problema măsurilor în manualele de V. Mereuță și Matei Jurebiță). Arbitrar tratate sînt datele biografice ale compozitorilor — la unii figurează toate datele principale, la

alții nu. Este greu de ghicit principiul, fiindcă nu există o consecvență de metodă. Nu lipsesc nici erorile (de pildă, la compozitorul George Stephănescu, în manualul pentru clasa a V-a de Mircea Vlada). Ținînd seamă că în primele clase nu se predă istoria muzicii, considerăm că ar fi bine să se generalizeze sistemul indicării principalelor date la toți compozitorii.

Socotim necesar ca citatele muzicale corale (de exemplu finalul Simfoniei a IX-a de Beethoven și ariile extrase din opere) să fie reproduse cu textul respectiv. Titlurile în limbi străine trebuie traduse pentru ca ele să le poată sugera elevilor conținutul muzicii.

Regretabile sînt unele erori privitoare la muzica românească. De ex. Hora Unirii este atribuită lui Alexandru Flechtmacher. Se afirmă că Pavana de George Enescu aparține Suitei nr. 3 pentru pian (în manua-

lul pentru clasa a VII-a de Matei Jurebiță) cînd în realitate piesa figurează în Suita a II-a op. 10. În manualul pentru clasa a VI-a un cîntec popular este prezentat ca făcînd parte din Rapsodia a II-a a lui George Enescu.

Trebuie, de asemenea, înlăturate confuziile privitoare la clasificarea vocilor omenesti (manualul pentru clasa a V-a) și la clasificarea măsurilor (manualul pentru clasa a VI-a).

În pofida acestor scăderi, eforturile celor trei autori — Mircea Vlada, Vasile Mereuță și Matei Jurebiță — pot fi apreciate ca pozitive și nu ne îndoiim că manualele vor fi de un real folos învățămîntului muzical elementar. Am sugera Editurii muzicale să organizeze o discuție largă cu profesorii care folosesc manualele în acest an școlar, pentru îmbunătățirea lor cu prilejul unei viitoare reeditări.

E. VICOS

La casa de copii școlari A. S. Makarenko: primii pași în arta sunetelor.

Un grup de profesori din învățămîntul seral — Hunedoara

Întregul personal didactic, indiferent dacă predă la cursurile de zi sau serale, este obligat să presteze atât activitate didactică, cât și activitate melodică și de culturalizare, norma de muncă fiind aceeași pentru toți. Profesorii care predau în învățămîntul seral primesc o majorare de salariu de 10—15%.

Concediul de odihnă este de asemenea același — de două luni — alături pentru cadrele de la cursurile de zi, cât și pentru cele de la cursurile serale. De regulă concediul de odihnă se acordă în vacanța de vară, putînd fi completat, în cazuri bine motivate, și în vacanța de iarnă sau de primăvară sau chiar în timpul anului școlar. În cazul profesorilor de la seral, aceștia își pot completa concediul în timpul vacanței ce se acordă după încheierea semestrului I.

ION CAUC — raionul Vinjul-Mare

Cadrele didactice necalificate numite în posturi vacante beneficiază de concediu integral de odihnă în timpul vacanței de vară (2 luni) chiar dacă nu au o vechime de 11 luni, cu condiția să fi funcționat de la începutul anului școlar. Cei care n-au funcționat de la începutul anului școlar vor primi cîte 4 zile lucrătoare concediu pentru fiecare lună efectiv lucrată.

HOLEZMANU IULIU — com. Belting, regiunea Maramureș

Potrivit instrucțiunilor M.I.C. directorii adjuncți ai școlilor de 8 ani cu 15—25 clase sau ai școlilor cu pînă la 15 clase care au secții cu limbi de predare diferite sau secții serale au dreptul la o indemnizație de 150 lei lunar. Directorii adjuncți care răspund și de problemele internatului și cantinei beneficiază, pe lângă indemnizația stabilită, de un spor de 50 lei.

Ca director adjunct al unei școli cu secții în limbi de predare diferite și răspunzînd în ace-

lași timp și de problemele internatului aveți dreptul la o indemnizație de director adjunct de 200 lei. În norma dvs. de activitate, pe lângă problemele administrative și de conducere intră și obligația didactică de a predă 6 ore pe săptămînă.

IULIANA ȘT. VIERU — com. Gohor, raionul Tecuci

Absolvenții școlilor medii care predau la clasele I—IV și care n-au fost atestați ca învățători sînt încadrați ca învățători de categoria a II-a. Avînd peste 5 ani vechime la apariția hotărîrii, urma să fiți încadrat ca învățător II, în grupa de vechime 5—10 ani.

În situația dvs. nu puteați primi gradul definitiv fără examen, întrucît nu erați calificat. Pentru că ulterior v-ați completat studiile prin examene de diferență la școala pedagogică, avînd și examenul de stat, aveți dreptul să fiți trecut în categoria învățător I, cu salariul prevăzut pentru gradul definitiv, grupa 5—10 ani, cu obligația de a vă prezenta la examenul de definitivitate în termen de 3 ani de la trecerea examenului de stat. Aceasta pentru că toate cadrele didactice care la 1 august 1959 nu îndeplineau condițiile de a primi gradul definitiv fără examen trebuie să obțină acest grad pe bază de examen, dacă au studii și stagiul cerut.

IOAN MUȘIU — Lapuș

Deși dvs. v-ați continuat studiile trecînd în categoria de profesor I, beneficiați în continuare de gradul definitiv acordat avînd dreptul să treceți în altă grupă de salarizare, după vechime, la îndeplinirea stagiului cerut, fiind considerat de data aceasta profesor I definitiv.

În cazul dvs., timpul de concentrare nu se ia în considerare la calcularea stagiului în învățămînt, întrucît n-ați fost cîntec în concentrare de la începutul la data aceea nefiînd în serviciu.

Directorul adjunct este obligat ca, pe lângă cele 6 ore de activitate didactică în clasă, să efectueze toate sarcinile ce i s-au repartizat în colectivul de conducere al școlii, inclusiv asistarea la lecții.

CĂLINESCU MARIA JANA — Văitești, regiunea Oltenia

Norma didactică a profesorilor de educație fizică din învățămîntul de cultură generală — cu excepția școlilor unde educația fizică este disciplină de specialitate — este de 20—21 ore pe săptămînă, în funcție de numărul orelor existente în școală. Dacă într-o școală sînt 20 de ore de educație fizică acestea formează o catedră completă. În cazul cînd numărul orelor este mai mare, norma didactică va fi socotită de 21 ore. Dvs. vi s-au repartizat 25 ore de educație fizică. Norma didactică este de 21 de ore, restul de 4 ore fiind considerate cumul. Acestea sînt retribuite cu cota parte din 40% din salariul cîi vi s-ar cuveni pentru o jumătate normă cumul.

STELEA GHEORGHE — com. Cristești, raionul Botoșani

Învățătorii care predau în clasele V—VII și au absolvit anul I al cursului special de 2 ani vor fi salariați în continuare tot ca învățători de categoria I. Ei vor putea fi trecuți în categoria profesor II numai după ce vor absolvi cursul special de 2 ani și vor face dovada că au absolvit acest curs.

COJOCĂREANU C. LUCIAN — com. Brăstăvăși, raionul Corabia

Absolvenții școlilor medii care predau la clasele I—IV și care nu au fost atestați ca învățători, chiar dacă sînt în curs de calificare, sînt încadrați și salariați ca învățători de categoria II. După absolvirea institutului de învățători veți putea fi trecut în categoria I. În ceea ce privește grupa de vechime în care se salarizează învățătorii din categoria a II-a aceasta se stabilește în funcție de stagiul efectuat în învățămînt. În cazul cînd aveți un stagiul de peste 5 ani vă încadrați în categoria a II-a, grupa de vechime 5—10 ani, primînd un salariu de 750 lei, după majorarea aplicată de la 1 septembrie 1959.

LA BAZĂ — CUNOAȘTEREA PRODUCȚIEI

(Urmare din pag. 1-a)

vii și comisiile de recrutare, ci mai ales prin continua îmbunătățire a conținutului învățămîntului, așa încît lecțiile să fie cît mai interesante și mai atrăgătoare, să dea fiecărui muncitor-elev posibilitatea să se vadă în perspectiva dezvoltării sale viitoare.

În acest scop este necesar să întărim efectiv legătura dintre teorie și practică, dintre învățămînt și producție, fără a transforma disciplinele principale care reprezintă bazele științelor în științe aplicate, fără a diminua cîtusi de puțin ponderea centrală pe care o deține sarcina însușirii de către elevi a bazelor științelor, înarmarea lor cu cunoștințe de cultură generală. Ajutînd cadrele didactice să cunoască în mod organizat problemele generale ale producției, problemele specifice ale întreprinderilor, ale atelierului sau ale secției în care lucrează elevii lor, locul pe care-l ocupă aceștia în colectivul din care fac parte, preocupările acestui colectiv în legătură cu îmbunătățirea producției, avem garanția că munca metodică activităților didactice și lecțiile în general vor crește mult din punct de vedere calitativ. Lucrînd în felul acesta profesorii își vor putea îmbogăți lecțiile cu un varjat material concret, vor putea dezvoltă legile științelor prin exemple extrase chiar din practica elevilor. Pe baza unei astfel de activități, experiența de viață și de producție a muncitorilor-elevi va dobîndi o nouă semnificație, va contribui larg la dezvoltarea orizontului lor, la ridicarea calificării lor profesionale. În felul acesta lecțiile nu le vor mai apărea ca o activitate ruptă de

producție, ci ca o necesitate, ca acțiuni care corespund pe deplin intereselor lor cu privire la ridicarea calificării, la mărirea producției și a productivității muncii, cu privire la rezolvarea căutărilor lor în domeniul unor inovații, al unor inițiative menite să le îmbunătățească activitatea.

În acest scop este bine ca profesorii să alcătuiască împreună cu elevii diferite probleme cu date din munca acestora. Alcătuirea și rezolvarea unor astfel de probleme la lecțiile de matematică, fizică etc. contribuie la dezvoltarea spiritului de observație, a gîndirii creatoare și a inițiativei muncitorilor-elevi.

Profesorii de științe umaniste pot susține cu succes o asemenea activitate a profesorilor de matematică, de fizică, de chimie, antrenîndu-i pe elevi în lectura unor lucrări literare al căror conținut dezbate probleme legate strîns de producție, prezintă exemple de muncitori a căror conduită comunistă constituie un puternic stimulent în viața oamenilor muncii. De exemplu un simpozion organizat pe marginea romanului „Atelierul de foc” de Boris Polevoi, pregătirea temeinică a muncitorilor-elevi pentru această acțiune le-ar da posibilitatea să înțeleagă mai bine că fiecare dintre ei poate să însemne foarte mult la locul său de producție, să înțeleagă mai bine măreția vieții consacrate intereselor colectivității.

Influența exercitată pe aceste căi poate fi extinsă prin organizarea în școală a unor panouri cu frunțașii în producție și frunțașii la învățătură, prin oglindirea la gazeta de perete a succesorilor importante obținute în școală și în uzină etc.

Învățămîntul bazat adînc pe

practica producției nu va contribui numai la înarmarea muncitorilor-elevi cu cunoștințe, cu priceperi și deprinderi de aplicare a anumitor reguli, legi și principii, la dezvoltarea facultăților lor de cunoaștere — gîndirea, memoria, imaginația creatoare, spiritul de observație — ci va constitui totodată un mijloc complex de educare ideologică a lor în spiritul dezvoltării concepției materialiste asupra lumii ca și în spiritul dezvoltării noii atitudini față de muncă.

Realizarea acestor sarcini cere cadrelor didactice să desfășoare zi de zi o muncă însuflețită, plină de pasiune, să pună toată măiestria lor în organizarea unor lecții, a unor ore de dirigenție care să respecte particularitățile de vîrstă și individuale ale membrilor unui colectiv atât de eterogen și, totuși, atât de omogen prin cauza pentru care muncește fiecare, prin organizația din care face parte, prin dragostea fierbinte față de popor, față de partid. În fiecare clasă sînt și muncitori care au intrerupt de mult școala și muncitori tineri, oameni care abia au trecut pragul adolescenței și alții care au ei înșiși copii la școală. Profesorii trebuie să lucreze în așa fel, să prezinte în așa fel materialul didactic, să organizeze în așa fel demonstrațiile practice, încît fiecare elev să aibă impresia că lui i se adresează profesorul, că pe el îl are în vedere în explicațiile pe care le dă.

Fiecare lecție trebuie să se bazeze pe o participare cît mai largă a clasei, să se încheie cu înțelegera deplină a materialului transmis, cu sistematizarea acestui material pe un schelet solid.

Sprijinirea muncitorilor-elevi în ridicarea nivelului lor de cu-

noștințe nu înseamnă însă cîtusi de puțin a le da materialul de-a gata, ci cere a le dezvolta deprinderile de muncă independentă, a-i antrena la un studiu și la o gîndire independentă. Numai pe această cale, materialul însuși în cadrul lecțiilor poate fi păstrat, îmbogățit, consolidat, poate fi folosit ca un bun propriu, aplicat în viață. Numai pe această cale se asigură dezvoltarea continuă a personalității tinerilor muncitori, dezvoltarea interesului lor pentru problemele teoretice ale producției, pentru ridicarea continuă a calificării profesionale.

Trezirea și creșterea acestei preocupări trebuie să constituie obiectivul principal al întregii munci instructiv-educative din școlile și secțiile serale. Muncitorul care a început să-și pună serios probleme în legătură cu pregătirea sa profesională, cu ridicarea calificării sale consideră învățămîntul ca parte integrantă a vieții lui, iar pe profesori ca pe cei mai buni prieteni.

Rezolvarea tuturor acestor sarcini necesită o grijă permanentă din partea cadrelor didactice pentru ridicarea nivelului ideologic și profesional, necesită organizarea unei munci metodice care să ducă la lămurirea tuturor problemelor specifice acestui învățămînt.

Secția de învățămînt a raionului Lenin caută să îndrumeze în așa fel munca instructiv-educativă a acestor cadre încît ele să poată într-adevăr forma oameni ai societății socialiste înzestrați cu bogate cunoștințe, oameni dezvoltați multilateral, înarmați cu cele mai înaintate trăsături morale, caracterizați în primul rînd printr-o puternică dragoste față de muncă, prin dorința de a fi cît mai folositori producției, societății patriei socialiste.

LECȚIILE-MIJLOC PRINCIPAL DE EDUCARE IDEOLOGICĂ A ELEVILOR

Începând de la vârsta primilor ani de școală învățătorii și profesorii sînt chemați să sădească în sufletul copiilor convingeri comuniste, să le deschidă orizonturile înțelegerii vieții prin prisma învățaturii marxist-leniniste. Munca aceasta, orientată spre pregătirea ideologică a elevilor, este deosebit de importantă. Ea nu se poate realiza numai în cadrul unor anumite lecții sau anumite discipline, ci trebuie să se integreze organic în activita-

tea pedagogică de zi cu zi a fiecărui învățător sau profesor. În ce măsură folosesc în activitatea lor practică cadrele didactice resursele pe care le oferă lecțiile din acest punct de vedere?

De curînd am asistat la Școala de 8 ani nr. 31 din București, la lecțiile mai multor învățători și profesori, pentru a vedea cum răspund ei, prin munca lor, la această întrebare. Iată câteva din constatările făcute:

Lecții bine orientate, bogate în conținut

Majoritatea cadrelor didactice de la Școala de 8 ani nr. 31 din București se străduiesc să dea elevilor cunoștințe științifice, să le formeze o concepție justă despre lume și viață, să le dezvolte sentimentul de dragoste față de patrie, față de poporul muncitor, față de partid — atît prin lecțiile care se referă la trecutul de luptă al poporului nostru, cît și prin cele care le fac cunoscute realizările obținute, sub conducerea partidului, în anii regimului democrat-popular.

Astfel, la o lecție de lectură literară ținută la clasa a VI-a „D”, lecție în cadrul căreia au fost verificate cunoștințele elevilor despre schița „Domnul Goe” și s-a predat povestirea „Sobietki și rominii” prof. Gh. Constantinescu i-a îndrumat pe elevi, prin întrebările puse, să-l caracterizeze pe Goe ca un personaj tipic, rezultat al educației burgheze, față de care autorul ia poziție critică, demascînd astfel adevărata față a burgheziei. Din răspunsurile elevilor s-a desprins faptul că ei știu ce este o schiță literară, cunosc conținutul schiței discutate și reușesc să caracterizeze personajele principale, să pună în evidență trăsăturile copilului prost crescut într-o familie burgheză „cu pretenții”, dar total lipsită de cultură. În același timp elevii au subliniat câteva din preocupările regimului nostru pentru educarea tineretului.

În timpul predării lecției noi s-a observat grija profesorului pentru însușirea conștientă a conținutului povestirii „Sobietki și rominii”. Ea s-a făcut vizibilă în explicarea cuvintelor și expresiilor mai grele, în împărțirea lecturii în fragmente logice și în analiza lor, în extragerea ideilor cu participarea activă a clasei. În predarea lecției noi, profesorul a subliniat eroismul, curajul, dîrzenia și patriotismul plăieșilor care, apărîndu-și cetatea, își apărau patria împotriva cotropitorilor. El a arătat că acestea sînt de fapt trăsături ale poporului nostru, trăsături dovedite în decursul veacurilor în lupta împotriva jugului străin și împotriva exploatării.

Lecția a contribuit la educarea elevilor în spiritul dragostei pentru poporul nostru, pentru patrie. Din păcate, însă, ea nu a fost suficient de bine încadrată în timp, deoarece s-au acordat prea multe minute verificării. De aceea profesorul a fost nevoit să ia și o parte din recreația copiilor. Trebuie să mai menționăm, de asemenea, că ideile principale au fost redată în formulări prea lungi, ceea ce a făcut ca esențialul să nu iasă în evidență cu destulă pregnanță.

Verificînd cunoștințele elevilor în legătură cu narațiunea „În pădurea Petrișorului” de M. Sadoveanu, într-o oră de literatură ținută la clasa a VII-a „C”, profesoara Constanța Austriacu a dovedit multă grijă pentru exprimarea corectă a elevilor și pentru îmbogățirea vocabularului acestora. Ea le-a cerut să folosească pentru a descrie frumusețile naturii expresiile autorului, care a zugrăvit cu alicuță măiestrie natura patriei noastre. Astfel profesoara a contribuit și la dezvoltarea dragos-

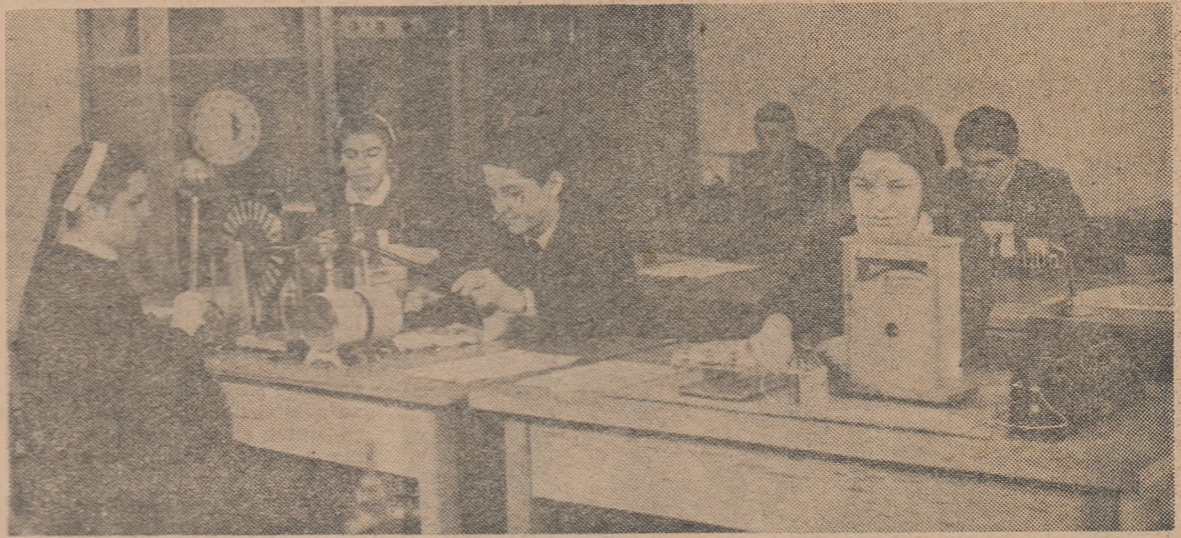
tei elevilor față de frumusețile patriei noastre. În a doua parte a lecției profesoara le-a prezentat elevilor romanul „Mitrea Cocor” de M. Sadoveanu. Ea le-a citit cu multă expresivitate fragmente din roman cuprinse în manual și elevii au subliniat pe text, în timpul lecturii, în virtutea unei deprinderi mai vechi, atît cuvintele necunoscute cît și unele fraze însemnate pentru conținutul lor sau pentru măiestria stilului. Deși lecția nu prevedea analiza romanului, profesoara și-a dozat totuși în așa fel materialul încît a reușit să stabilească cu elevii epoca în care se petrece acțiunea acestuia. Ea a subliniat că sfîrșitul romanului se situează în perioada înlăturării pe cale revoluționară a reformei agrare, cînd masele de țărani, ajutate de muncitorii sub conducerea partidului au intrat pe pămînturile moșierilor și le-au împărțit. Subliniind că autorul romanului o-glindește în opera sa realitatea momentului istoric și perspectivele dezvoltării agriculturii din țara noastră, profesoara a arătat că „Mitrea Cocor” este o operă realist-socialistă.

Foarte bine au fost prezentate în lecție momentele însemnate din viața eroului principal, influența pe care au avut-o asupra lui astfel de momente cum ar fi înlăturarea cu comunistul Florea Costea sau cunoașterea realităților din U.R.S.S. În lecție s-a insistat și asupra rolului conducător al partidului nostru în înlăturarea pe cale revoluționară a reformei agrare, în făurirea și încheierea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Toate problemele au fost discutate avîndu-se în vedere nivelul de înțelegere al elevilor, folosindu-se textul operei și exemple din viață. Totodată au fost subliniate anumite etape ale dezvoltării țării noastre pe drumul desființării exploatării — lichidarea moșierimii ca clasă, lichidarea chiaburimii ca clasă, ca și succesele obținute pe drumul transformării socialiste a agriculturii și al continuei îmbunătățiri a nivelului de trai material și cultural al țărănimii muncitoare. S-a vorbit pe scurt în lecție și despre recenta consfățuire pe țară a țărănilor colectivști și despre angajamentele acestora pentru sporirea producției la hectar. Lecția s-a caracterizat atît printr-un bogat conținut științific cît și printr-o bună orientare ideologică-politică. Urmărită însă de gîndul că lecția cuprîndea un volum destul de mare de cunoștințe, profesoara a dat dovadă uneori de nerăbdare, a întrerupt răspunsurile elevilor și le-a completat cu

Cînd profesorii nu se pregătesc temeinic

Asistînd la lecțiile ținute de cadrele didactice de la Școala de 8 ani nr. 31 am constatat și unele deficiențe provenite din lipsa de pregătire a unor învățători și profesori pentru predare, din insuficiența orientare ideologică și politică a unora dintre ei.

Așa, de exemplu, învățătoarea Alexandrina Cristea nu se desprinde de manual în tot timpul orei, nici măcar cu prilejul verificării cunoștințelor, cînd cere elevilor să expună cele învățate. Dacă elevii ar urma exemplul învățătoarei ar trebui să răspundă și ei ținînd manualul în față,

Elevii Școlii medii nr. 5 „M. Sadoveanu” verifică pe cale experimentală în laboratorul școlii, legile științifice studiate la lecții

lucruri pe care le puteau spune elevii înșiși.

Prezînd la clasa a III-a „C” lecția de geografie cu subiectul „București, așezare și ape” învățătoarea Elena Agachi a expus cunoștințele în mod sistematic, folosind schema la tablă concomitent cu explicațiile. Pentru a întipări mai bine în mintea elevilor așezarea orașului București ea a folosit harta fizică a R.P.R., iar pentru relieful orașului harta Capitalei. Cunoștințele din această lecție au fost legate de cunoștințele primite de elevi la orele de limba romînă și istorie. Cînd a vorbit despre dealul Cotroceni învățătoarea s-a referit la lupta poporului împotriva jugului otoman și împotriva exploatării, amintînd de răscoala din 1821 condusă de Tudor Vladimirescu. În legătură cu Dealul Spirii tov. Agachi le-a vorbit elevilor despre acțiunea pompierilor la 13 septembrie 1848. Vorbînd despre apele orașului București, despre uzina electrică Grozăvești, învățătoarea a arătat cum este folosită astăzi în țara noastră forța apelor. În legătură cu locurile din jurul orașului București învățătoarea s-a referit la numeroase realizări din anii regimului democrat-popular. Elevii înșiși au povestit despre minunatele zile pe care le-au petrecut în timpul vacanțelor pe malul lacului Tei, la complexul sportiv „Știința”, despre parcul „8 Mai”, la îngrijirea cărui participă și ei.

Învățătoarea n-a reușit să-i antreneze însă în suficientă măsură pe toți elevii la lecție, în special pentru a prezenta constatările lor privind dezvoltarea orașului București. Vorbînd despre riul Argeș ea nu a amintit nimic în legătură cu hidrocentrala ce se va construi aici.

Și la clasa I-a „B”, în cadrul lecției de citire cu tema „Zăpada” ținută de învățătoarea Dorina Stănescu, s-a constatat grija de a transmite elevilor cunoștințe clare, științifice, în legătură cu însemnătatea zăpezii pentru protejarea semănăturilor împotriva gerului și a alimentării solului cu umezeala necesară dezvoltării plantelor. Învățătoarea nu a folosit însă la această lecție nici un fel de material didactic. Ea a dovedit în schimb multă grijă față de copiii rămași în urmă la învățătură pe care îi încurajează și îi antrenează la lecție, a dovedit că este apropiată de elevi.

Dacă în timp ce predă lecția nouă tov. Cristea este obligată uneori să se ridice de la catedră pentru a scrie la tablă, ea se întoarce în grabă la catedră, unde are manualul, motivînd că face acest lucru „pentru a nu uita ceva”. În realitate aceasta reflectă lipsa ei de pregătire pentru lecție, fapt care rezultă destul de limpede din desfășurarea lor. Lecția ei de istorie cu tema „Revoluția din 1848 din Transilvania”, de exemplu, nu s-a desfășurat sistematic, după un plan bine stabilit. N-au fost suficient subliniate cauzele social-econo-

mice ale revoluției, insistîndu-se doar asupra desfășurării ei. În timpul verificării cunoștințelor despre „Revoluția din 1848 din Țara Romînească” învățătoarea a făcut afirmații cu totul inexacte ca, de exemplu, că „Ana Ipătescu a dat lupta cu armata pentru a elibera noul guvern” fără a vorbi de loc despre contribuția maselor la această acțiune. Referîndu-se la revoluția din Transilvania, învățătoarea nu a arătat clar necesitatea luptei comune a romînilor și maghiarilor. Și în lecția de geografie în care au fost verificate cunoștințele elevilor despre economia țării noastre în trecut și azi și s-au predat cunoștințe noi despre industria țării noastre s-a constatat aceeași lipsă de pregătire a învățătoarei Alexandrina Cristea. Ea a afirmat, de exemplu, că „fabricile și uzinele au trecut din mîna boierilor în mîna clasei muncitoare”. Pentru a arăta deosebirea dintre întovărășiri și gospodării agricole colective, învățătoarea a spus că „în întovărășiri intră mai puțini țărani și nu se lucrează cu mașini perfecționate, iar în G.A.C. sînt mai mulți țărani și se lucrează cu mașini perfecționate”. În predarea cunoștințelor despre industrie nici nu a amintit măcar despre importanța dezvoltării industriei grele cu pivotul său industria constructoare de mașini și a înșirat pe tablă 14 ramuri industriale. În timpul fixării cunoștințelor a cerut elevilor să repete că în țara noastră sînt 14 „industrii”. De asemenea a afirmat că în ultimii ani „cu ajutorul industriei elec-

trice s-au înființat anumite mașini mari, ca de exemplu la Bicaz”.

Învățătoarea Eugenia Dumitrescu, ținînd o lecție de calcul cu tema „Adevărul lui Babeș” elevilor din clasa a IV-a „C”, a lăsat neexplicate cuvintele spuse de ministru în convorbirea cu Babeș: „Domnule Babeș dă-ți seama cînd vorbești. Asta-i patriotism? Cum poți să ne faci de ris în fața străinătății?”. Din discuția purtată cu un elev rezulta că acesta a înțeles cu totul greșit conținutul acestor cuvinte și îi dădea dreptate ministrului. Conținutul lecției putea fi însă foarte bine folosit pentru a demasca falsul patriotism al burgheziei și adevăratele sentimente patriotice ale lui Babeș, unul din oamenii care au dezvăluit crunta exploatare a poporului din vremea lui. În lecția de istorie cu tema „Unirea Moldovei cu Țara Romînească” ținută de învățătorul Ion Zăra la clasa a IV-a „A” s-a afirmat că „Franța a susținut unirea Țărilor Romine pentru că și francezii erau tot de neam de la Roma, ca și rominii”, fără a se aminti nimic despre condițiile politice și economice care făceau ca unele puteri din Europa să susțină unirea, iar altele să i se opună.

Din aceste lipsuri rezultă că învățătorii și profesorii respectivi nu acordă atenția cuvenită propriei lor pregătiri, că ei studiază formal, că nu se străduiesc să-și însușească temeinic învățătura marxist-leninistă în cercurile de învățămînt ideologic din care fac parte, că nu studiază temeinic documentele de partid.

Măsuri care trebuie luate neîntîrziat

Lipsurile pe care le-am relevat aici au fost observate îndeosebi la cadrele didactice mai vîrstnice. Tovarășii respectivi se bazează într-o mare măsură pe experiența acumulată de-a lungul anilor și nu luptă pentru înlăturarea rutinei, pentru restructurarea unor cunoștințe eronate însușite în trecut.

Considerăm că este de datoria conducerii școlii să îndrume cu mai multă atenție cadrele vîrstnice la care au fost constatate lipsuri ca cele menționate mai sus. Sub conducerea organizației de partid, comitetul sindical de secție trebuie să se îngrijească îndeaproape de organizarea unor acțiuni în vederea ridicării nivelului ideologic și profesional al cadrelor didactice. În acest scop pot fi folosite multiple mijloace: participarea în colectiv la anumite conferințe cu caracter științific, pedagogic, ideologic-politic, organizarea unor analize ale activității cadrelor didactice în cadrul grupei sindicale pe baza constatărilor critice ale conducerii școlii, ale comitetului sindical. Și în ședințele comisiilor metodice se pot purta discuții pe baza materialului critic adunat de conducerea școlii în urma asistențelor la lecții și se pot stabili măsuri concrete

pentru înlăturarea lipsurilor. Comisiile vor trebui să-și orienteze activitatea spre ajutorarea concretă, individuală a unor cadre didactice. Neîndoielnic că și secția de învățămînt și cultură a raionului 1 Mai, în raza căruia se află această școală, are datoria să intensifice munca de îndrumare și control și să ajute mai des conducerile școlilor și cadrele didactice pentru îmbunătățirea continuă a activității lor.

Fără îndoială că în îndeplinirea sarcinii principale pe care partidul o pune în fața școlii — educarea comunistă a tineretului — rolul principal îl au cadrele didactice, care desfășoară activitatea concretă de zi cu zi în mijlocul elevilor. Învățătorii și profesorii, conștienți de importanța muncii lor, sînt chemați să-și mobilizeze toate forțele pentru continuă îmbunătățire a pregătirii lor științifice, pentru însușirea temeinică a învățaturii marxist-leniniste.

Nu mai astfel vor putea răspunde cu cînte sarcinii nobile de a educa pe viitorii constructori ai socialismului și comunismului.

ANA CEUCA

inspectoare la secția de învățămînt și cultură a raionului 1 Mai

SIMPLIFICARE — DAR NU VULGARIZARE

Ultimele trăsături de penel și tabloul va fi gata.

Proiectele programelor școlii de 8 ani în discuția cadrelor didactice

Atit în cadrul comisiei metodice din școala noastră, cit și în cadrul cercului raional, proiectul programei de matematică pentru clasele VI—VIII ale școlii de 8 ani a constituit obiectul unor discuții amănunțite. Toți participanții la discuții au apreciat că proiectul aduce îmbunătățiri esențiale în comparație cu programa anterioară. În același timp s-au purtat discuții în jurul unor propuneri făcute pe marginea proiectului.

Unii tovarăși de pildă au propus ca aritmetica să fie predată și în clasa a VIII-a pentru ca, prin continuitatea studiului, elevii să-și dezvolte mereu deprinderile de calcul aritmetic. Personal mă asociez aceluia care consideră că în clasa a VIII-a avem suficiențe ocazii de a dezvolta deprinderile de calcul aritmetic ale elevilor, în special la capitolele „Aflarea valorii numerice a unei expresii algebrice” și „Fracții algebrice”.

O serie de profesori au fost de părere că noțiunile privind calculul cu procente trebuie predate în clasa a VII-a după capitolul privitor la mărimile directe și invers proporționale. Alții au socotit însă mai firească ordinea prevăzută în proiectul de programă, care situează studiul procentelor în clasa a VI-a după fracțiile ordinare și zecimale. Și eu socotesc că așa este mai bine, cu atât mai mult cu cât în clasa a VII-a putem relua calculul cu procente prin intermediul unor aplicații la capitolul „Mărimi directe și invers proporționale”.

S-a discutat mult locul capitolului „Rădăcina pătrată”, unii profesori considerându-l necesar în clasa a VI-a, iar alții în clasa a VIII-a, pentru a se putea da și o demonstrație a regulii de extragere a rădăcinii pătrate dintr-un număr rațional. Consider că locul dat în proiectul de programă — la începutul clasei a VII-a — este cel mai convenabil. Nici un capitol din aritmetică și geometrie nu reclamă cunoașterea regulii de extragere a rădăcinii pătrate încă din clasa a VI-a. Este drept că în clasa a V-a se poate pune problema aflării unui pătrat când i se cunoaște aria, dar în această clasă este prea devreme să predăm extragerea rădăcinii pătrate. În clasa a VII-a se studiază însă relațiile metrice, media proporțională, poligoanele regulate, ariile — toate necesitând cunoașterea rădăcinii pătrate. Faptul că nu se demonstrează regula de extragere a rădăcinii pătrate nu prejudiciază

cu nimic însușirea temeinică a celorlalte cunoștințe.

S-au purtat multe discuții și cu privire la locul capitolului „Calculul aproximativ”. Toți vorbitorii au apreciat pozitiv faptul că programa prevede introducerea acestui capitol, dar au regretat că ea nu indică și conținutul lui. Se pare că e necesar să se efectueze calcule aproximative din clasa a V-a până în clasa a VIII-a, ele introducându-se treptat pe măsura necesității la diverse capitole.

De asemenea majoritatea profesorilor sunt de acord cu studierea fracțiilor zecimale în clasa a V-a, o dată cu numerele întregi, deoarece calculul cu numere zecimale va fi astfel mai repede însușit. Completarea cunoștințelor despre fracții zecimale în clasa a VI-a va face ca transformarea fracțiilor ordinare în zecimale și invers, problemă ceva mai dificilă pentru elevi, să fie mai ușor asimilată.

S-a considerat că, în general, cunoștințele de algebră sunt judicios repartizate. A fost totuși făcută și propunerea de a se equaliza aceste cunoștințe în doi ani — în clasele a VII-a și a VIII-a. S-a propus ca în clasa a VII-a să se predea până la fracții algebrice inclusiv, generalizându-se operațiile aritmetice pe baza unor exemple foarte simple, iar în cla-

și în raionul Teleajen au avut loc în aceste zile ședințe ale cercurilor pedagogice în cadrul cărora învățătorii și profesorii au discutat proiectul programelor școlii de 8 ani.

Discuții vii și interesante au purtat, de exemplu, membrii cercului de istorie, care au remarcat că programa de istorie prevăzută în proiectul școlii de 8 ani oferă bune condiții pentru studierea istoriei în general și a istoriei patriei noastre în special. „Nu poate decât să ne bucure faptul că apare acum, pentru prima oară, o programă specială de istorie pentru clasa a IV-a, care va constitui o temelie trainică pentru studierea Istoriei României” — au spus cadrele didactice de la școala din Prăjani.

Membrii cercului de istorie au subliniat că o latură pozitivă a noii programe de istorie pentru clasa a IV-a este aceea că se pune accentul pe familiarizarea elevilor cu istoria patriei noastre

Intr-o discuție privind unele noțiuni de rezistență materialelor pe care am avut-o cu un grup de elevi care efectuează instruirea practică în întreprinderea noastră am fost surprins de faptul că toți socoteau ca obiect al disciplinei „rezistența materialelor” studierea deformațiilor elastice pe care le suferă corpurile sub acțiunea forțelor exterioare. Căutând să-mi dau seama de sursa acestei definiții trunchiate, am constatat că o constituie însuși manualul de fizică pentru clasa IX-a.

Analiza modului în care sint prezentate în manual noțiunile din cadrul temei „Elasticitatea și rezistența materialelor” mă determină să afirm, din punctul de vedere al tehnicianului din producție, că felul în care acest manual tratează tema susmenționată este necorespunzător, atât sub aspect științific cit și sub aspectul sarcinii trasate școlii de către partid — de a lega cit mai

strins școala de practică, de producție. A simplifica unele noțiuni așa încât ele să poată fi înțelese mai ușor de către elevi nu înseamnă nicicum a le vulgariza. Mă voi referi în primul rând la definiția pe care am reproduso-o la începutul acestui articol. Cred că prezentarea obiectului rezistenței materialelor trebuie să pornească de la faptul că mecanica teoretică studiată de elevi în clasa a VIII-a, admițind ipoteza corpului rigid indeformabil, nu poate să exprime fenomenele care au loc atunci cind un corp se deformează sau cind se rupe. Disciplina care introduce în calcul proprietatea corpurilor de a se deforma sub acțiunea forțelor exterioare este tocmai „rezistența materialelor”. Se vede că rezistența materialelor nu ia în considerare numai deformațiunile elastice pe care le suferă corpurile ci întreaga gamă de deformațiuni posibile. Pornind de la constatarea că toate corpurile din natură sint deformabile și admițind unele ipoteze simplificatoare în explicarea fenomenelor, rezistența materialelor își propune să stabilească condițiile pe care trebuie să le satisfacă elementele de construcții și piesele de mașini pentru a rezista sarcinilor care le sint aplicate, fără a se distruge sau a se deforma în mod periculos.

Pentru atingerea acestui scop — dimensionarea și verificarea pieselor de mașini și a elementelor de construcții — rezistența materialelor studiază echilibrul corpurilor nu numai sub acțiunea forțelor exterioare ci și sub aceea a forțelor interioare generate de acestea, stabilind condițiile pe care elementele constructive trebuie să le îndeplinească spre a rezista în bune condițiuni solicitărilor la care sint supuse.

La pagina 162 manualul afirmă: „pentru ca deformația să fie elastică ea trebuie să fie mică, pentru a nu se trece peste o anumită limită numită limită de elasticitate”. Această afirmație nu este corectă. Elevii înșiși știu, din practica de toate zilele, că o bandă de cauciuc de pildă poate suporta o întindere care să-i dea deformațiuni mari, până la de două ori lungimea inițială, și totuși materialul rămâne în limita de elasticitate. Prin definiție se consideră deformațiuni elastice acele deformațiuni care se anulează o dată cu descărcarea de sarcină a obiectului.

Figura 130 de la pagina 167 reprezintă încovoierea unei grinzi mai întâi așezată pe două rezeme, iar apoi încastrată. Figura din manual indică în cazul grinzii simplu rezemate deformația rezemelor, iar în al doilea caz, deformația porțiunii încastrate. Dar indeformabilitatea rezemelor constituie un principiu fundamental al rezistenței materialelor.

La pagina 168, tratind solicitarea de forfecare autorii manualului afirmă: „se produce forfecarea dacă asupra unei bare acționează două forțe egale (P), opuse și aplicate perpendicular pe axa barei la distanță mică una de alta”. Ce anume vor să înțeleagă autorii prin „distanță mică” este însă greu de presupus. Este știut că rezultanta forțelor exterioare aplicată pe partea de bară îndepărtată se reduce în secțiunea examinată la o forță lucrind în planul secțiunii, în care are loc în acel moment solicitarea de tăiere sau de forfecare pură. În acest caz rezultanta se numește forță tăietoare. Trebuie însă să li se explice elevilor că în practică solicitarea de forfecare pură nu poate fi realizată așa cum rezultă din manual, deoarece în realitate fenomenul este mai complex, apă-

de după 23 August 1944. În felul acesta elevii vor cunoaște mai bine asemenea probleme cum sint proclamarea R.P.R., făurirea P.M.R., dezvoltarea industriei și agriculturii socialiste etc. Așa cum au remarcat numeroși învățători și profesori, înscrierea în programă, pentru fiecare clasă, a unor ore la dispoziția profesorului dă posibilitatea unei mai bune aprofundări și consolidări a cunoștințelor asimilate de elevi. Majoritatea membrilor cercului au fost însă de părere că este necesar să se ia măsuri care să le dea posibilitatea de a realiza în fapt vizite la muzee sau excursii, deoarece, îndeosebi la sate, într-o singură oră nu este posibilă efectuarea unor asemenea acțiuni.

În general, participanții la discuțiile din cercurile pedagogice și-au exprimat convingerea că școala de 8 ani creează cele mai bune condiții pentru pregătirea temeinică a generației de mîine.

G. I.

rind simultan și solicitări de compresiune și de încovoiere.

Continuind examinarea noțiunilor expuse în cadrul acestei teme nu putem trece cu vederea aliniatul 114 intitulat „prelucrarea materialelor”, unde se arată că o bună cunoaștere a proprietăților elastice (de ce numai a celor elastice?) este necesară la prelucrarea materialelor prin ștanțare, trefilare și laminare, trecindu-se cu totul peste prelucrarea prin așchiere a materialelor, deși aceasta este foarte mult folosită astăzi în industria noastră prelucrătoare. Metodele avansate de prelucrare — ca așchiera rapidă și intensivă a metalelor — se bazează pe atingerea rezistenței de rupere a materialelor prin exploatarea fenomenelor termice care au loc la virful cuțitului pentru prelucrat. Este bine să le arătăm elevilor că această metodă este aplicabilă la majoritatea pieselor din construcția de mașini, care cer o calitate a suprafeței mai bună și o precizie de execuție de un grad mai ridicat. În manual este trecut sub tăcere și prelucrarea prin matrișare a pieselor, procedeu de mare productivitate aplicat pe scară largă în industria noastră și care se caracterizează prin deformarea la cald în formă (matrișă) a materialului până la forma dorită. El se aplică în construcția de mașini, matrișându-se arborii cotiți, biețele, axele etc.

Se remarcă tot la acest aliniat lipsa totală a exemplurilor din industrie privitoare la ștanțare, trefilare și laminare, lipsă pe care profesorul este bine să o suplinească folosind cunoștințele pe care le-au căpătat elevii cu ocazia practicii sau a vizitelor în întreprinderi, subliniindu-se și dificultățile întimpinate la ștanțarea tablelor subțiri (sub 0,5 mm). Tot aici se pot folosi exemple privind latura economică a acestui mod de prelucrare a materialelor, foarte avantajos pentru seriile mari de uzină. Dacă analizăm modul cum este tratată laminarea nu putem fi de acord cu îngustarea de către autori a cimpului de aplicare a acestui procedeu la „transformarea materialului în plăci foarte subțiri”. Această afirmație îi va conduce pe elevi la ideea că toate liniile de laminat construite în țara noastră (despre care s-a desigur că sint informații) nu fac decât să lamineze table subțiri. Și aici profesorul trebuie să suplinească lipsa manualului explicind elevilor că laminarea este un procedeu de prelucrare ce se aplică atât materialelor metalice cit și celor nemetalice, atât în stare caldă cit și în stare rece. Prin laminare se prelucurează și profilele rotunde feroase și neferoase, profilele dublu T, T și cornier, precum și table de toate dimensiunile, de la grosimi sub 0,1 mm, și pînă la 50 mm.

Pentru a încheia tema referitoare la elasticitate și rezistența materialelor profesorul trebuie să arate elevilor că o sarcină de prima importanță pusă în fața oamenilor muncii din țara noastră de către Congresul al III-lea al P.M.R. o constituie utlizarea întreprinderilor cu utilaje și agregate la nivelul celor mai noi realizări ale tehnicii, aplicarea în producție în măsură tot mai largă a proceselor tehnologice moderne.

Familiarizarea elevilor cu aceste procese tehnologice moderne în cadrul cursului de fizică trebuie urmărită persistent în școală, pentru a le insufla tehnicienilor de mîine dragostea pentru studiul disciplinelor tehnico-ingenerești, dorința de a deveni constructori activi ai viștilor noastre noi.

Ing. V. BADEA
Uzinele „Timpuiri Noi”
București

Ing. V. BADEA
Uzinele „Timpuiri Noi”
București

Ing. V. BADEA
Uzinele „Timpuiri Noi”
București

Ing. V. BADEA
Uzinele „Timpuiri Noi”
București

Ing. V. BADEA
Uzinele „Timpuiri Noi”
București

Însemnări de la lecții

Pentru a alege capitolele la sfârșitul cărora să se facă o oră de recapitulare, cât și în organizarea lecțiilor de repetare a cunoștințelor predate de-a lungul unui capitol, profesorul este pus în fața unui complex de probleme. La anatomie în clasa a X-a, de exemplu, lecțiile de recapitulare trebuie să închege într-un tot unitar multitudinea de noțiuni predate în lecțiile anterioare referitoare la capitolul studiat și, în același timp să lege aceste cunoștințe de capitolele precedente.

Iată de ce profesoara Aurelia Cîrjău de la Școala nr. 24 „Vasile Alecsandri” din Capitală s-a orientat just fixînd o lecție de recapitulare la sfârșitul studiului anatomiei și fiziologiei aparatului digestiv. Participarea activă a elevilor la această lecție, ce încheagă un material bogat, a fost asigurată cu succes de varietatea și claritatea întrebărilor ce-i conduceau pe elevi la legături logice între fiziologia aparatului digestiv și cea a sistemului nervos, la explicarea pe baze pavloviște a fenomenelor digestive.

Punînd întrebări în legătură cu anatomia fiecărui organ al aparatului digestiv profesoara a cerut elevilor să explice adaptările anatomice determinate de fiziologia organului respectiv. În felul acesta ea a urmărit să le demonstreze legătura dintre anatomia și fiziologia organelor studiate, să-i facă să înțeleagă că structura anatomică a unui organ este adaptată funcției pe care acesta o îndeplinește.

Cînd s-a ajuns la glandele anexe ale tubului digestiv profesoara a insistat asupra ficatului, avînd în vedere că el prezintă o deosebită importanță pentru organism și că studiul lui este mai dificil. Elevii au enumerat și explicat funcțiile ficatului. Aici profesoara a intervenit cu întrebări asupra importanței pentru organism a fiecărei funcțiuni. Cînd un elev a vorbit despre funcția hematopoetică ea l-a în-

drumat să facă legătura dintre această funcție și ficatului și coagularea sîngelui și să arate în același timp echilibrul pe care-l stabilește ficatul în funcțiile antagoniste de hematopează și hemoliză. Conducînd întrebările în acest sens profesoara i-a ajutat pe elevi să înțeleagă că organismul este un tot unitar și că între diferitele funcții din organism există o strînsă legătură.

O întrebare bine venită a fost aceea referitoare la rolul ficatului în metabolism. Elevii au arătat rolul ficatului în metabolismul glucidelor, exemplificînd cazurile de funcționare anormală, cînd omul se îmbolnăvește de diabet și trîgînd concluzii asupra consecințelor pentru organism ale îmbolnăvirii ficatului.

Fiind întrebați care este reacția chimică a mediului în care acționează fermenții din duoden, care este reacția chimică din stomac și de cine e determinată, elevii au fost puși în situația să facă legătura dintre compoziția chimică a bilei și mediul din intestin. Să analizeze compoziția chimică a sucului gastric și să arate de ce glande este secretat acidul clorhidric care determină reacția acidă din stomac.

După ce s-a vorbit de digestia la diferite nivele ale tubului digestiv și s-a trecut la problema absorbției la nivelul intestinului, profesoara a intervenit în mod oportun cerînd elevilor să argumenteze de ce absorbția este considerată un fenomen fiziologic complex și nu un simplu fenomen mecanic, așa cum fusese definită multă vreme în trecut. Tot cu această ocazie s-a făcut apel la cunoștințele de chimie ale elevilor despre compoziția grăsimilor, despre reacția de saponificare a acizilor grași, despre hidranții de carbon etc.

Fenomenul digestiv a fost discutat în legătură cu fiziologia sistemului nervos, punîndu-li-se elevilor întrebări asupra lucrărilor lui Pavlov cu privire la studiul fiziologiei digestive. Elevii au arătat care este conținutul acestor lucrări și au subliniat valoarea lor.

Cu acest prilej profesoara a făcut o paranteză cerînd elevilor să amintească și alte lucrări de valoare ale savanților ruși și sovietici. Ea a făcut apel la cunoștințele lor din domeniul fiziologiei nervoase amintînd lucrările lui Secenov, la cunoștințele de fiziologie vegetală legate de lucrările lui Timiriazev și altele. Această apelară la cunoștințele de biologie a elevilor a fost pe deplin justificată deoarece a contribuit la pregătirea elevilor pentru studiul bazelor darwinismului în cadrul cărui ei vor fi neoiți să facă generalizări și să tragă concluzii argumentate cu exemple din lecțiile de științe naturale ale anilor precedenți.

Vrînd să verifice în ce măsură noțiunile teoretice de anatomie și fiziologie ale elevilor sînt legate de practică, de viață, profesoara le-a pus întrebări privind legătura dintre vise și digestie, cerîndu-le să demonstreze netemeinicia superstițiilor în legătură cu visele. Lămurirea acestei probleme în lecția de recapitulare denotă preocuparea profesoarei de a da elevilor lămuriri științifice asupra fenomenelor ce dau loc la interpretări eronate și care stau la baza superstițiilor. În felul acesta se realizează cu succes explicarea pe baze materialist-dialectice a fenomenelor vieții.

Ar fi fost necesar însă ca profesoara să utilizeze și un material didactic mai variat. Desigur că planșele expuse au fost folosite corect, dar lecția ar fi atins o mai mare eficiență dacă s-ar fi recurs, de exemplu, și la mulaje. Scopul lecției — de a sistematiza cunoștințele dintr-un capitol; de a le lega de alte cunoștințe și de practică — a fost realizat cu succes. Răspunsurile elevilor, corecte și bine gîndite, faptul că s-au dovedit a fi la înălțimea unei verificări amănunțite, este în același timp o dovadă a pregătirii temeinice a profesoarei lor, care imbină o muncă conștiințioasă cu exigența față de elevi și față de propria sa activitate.

C. DEMETRESCU

În cercul micilor naturaliști de la Școala de 8 ani din Urziceni i cercetării... științifice.

La inspirație

Să fie în adevăr o lecție de caligrafie ceea ce prezintă ca atare tov. Elena Popescu, învățătoarea clasei I de la Școala nr. 3 din Voluntari?

Lecția a început, dar învățătoarea nu s-a îngrijit din vreme să existe pe tablă liniatura necesară scrierii caligrafice. Lipsesc de altfel toate materialele trebuitoare predării caligrafiei.

— Știți, nu am cheia de la dulap — încearcă învățătoarea o scuză.

După ce se uită superficial la tema scrisă acasă (și trece ușor peste cei care nu au efectuat-o) învățătoarea invită la tablă doi elevi să scrie pe rînd literele b și B. Copiii iau creta, se uită lung la tablă și execută ceea ce li se cere, nu fără greșeli. Tovarășa Popescu nu le spune însă nimic. A înțeles probabil că fără liniatura atît de necesară nu numai copiii, dar nici dînsa nu va scoate-o la capăt. În sfîrșit, i-a venit ideea să liniizeze tabla. Dacă nu s-a îngrijit din vreme, cel puțin în ceasul al unsprezecelea. Dar lucrul făcut în grabă, cu mina liberă, șchioapătă rău. Pe tablă apar spații inegale, linii nu prea drepte, unghiuri în toate felurile. Urmarea: litere disproportionale. Și nu numai cele scrise de mina copiilor...

Așa să arate oare scrierea frumoasă, corectă? Copiii au toate motivele să creadă că da.

Noroc că literele cu pricina nu se prea observă, din cauză că sînt scrise cu cretă albă peste liniile trase cu aceeași cretă. Dar, vai! O nouă inspirație o face pe învățătoare să scrie cu „albastru”. Înmoaie creta

în cerneală. Cită osteneală pentru aceasta, și mai ales cît adaus la timpul pierdut în restul orei! Dar învățătoarea nu se necăjește numai pentru atît. Calmă, ea se plimbă de la tablă la catedră, unde se află călimara și de la catedră înapoi la tablă.

În cele din urmă, se adresează copiilor:

— Să formăm acum o propoziție cu litera B.

— Bradul este mare — răspunde o școlăriță.

Propoziția e scrisă la tablă în același mod ca și literele. În bănci, elevii scriu și ei cum pot, cum știu... Cei mai mulți fără a ține seama de spațiile ce trebuie respectate, de regulile elementare ale scrierii caligrafice. Lucrează ca și cum ar lucra pe maculatură. Învățătoarea e zgîrcită în indicații, deși clasa ar avea mare nevoie de îndrumarea ei atît în ce privește executarea literelor, cît și poziția caietului, a penitei, a corpului etc.

Altă propoziție — se adresează clasei tov. Popescu — fără a se convinge dacă toți elevii au scris propoziția anterioară. Apoi, ajutată de inspirație, propune chiar ea: „Abajorul este frumos”.

Propoziția, cu greșeala respectivă, este scrisă „caligrafic” pe tablă de mina învățătoarei și în caiete de multe minute mici...

— Mai faceți o propoziție.

— Eu am o broșe frumoasă — spune un copil.

Învățătoarea încuviințează și scrie la tablă propoziția, respectînd cu strictețe greșeala elevului.

Poate și tov. E. Popescu va fi repetat la ședințe că profesorul nu trebuie să scape nici un prilej de a face educație elevilor. Lui nu-i poate fi indiferent nici chiar conținutul exemplarelor folosite pentru a le exersa scrierea.

Am asistat de curînd la cîteva lecții într-o altă școală din aceeași comună, în care elevii din clasa I alcătuiau propoziții despre Iurii Gagarin și Gherman Titov, despre rachete și tractoare, despre munca în fabrici și în gospodăriile agricole colective. Am simțit imediat în aceasta preocuparea învățătorului lor pentru a le dezvolta interesul și dragostea față de tot ce e mai înălțător în viața noastră. Cum s-ar putea contribui însă la educarea copiilor, la îmbogățirea lor cu cunoștințe prin asemenea exemple ca „Abajorul este frumos” și „Eu am o broșe frumoasă”?

Te uiti cu părere de rău la cei peste treizeci de copii care au intrat pe mina tov. E. Popescu: dezordonați, cu cărți rupte și neînvelite, cu caiete murdare în care scriu cum se nimereste.

Cînd vor ajunge și acești copii să fie ordonați și curați, să vadă mai deslușit ce se petrece în jurul lor?

Cînd? Atunci cînd învățătoarea lor se va hotărî să-și facă astfel datoria încît colectivul în care lucrează să nu aibă nimic a-i reproșa, încît viitorul să nu o cheme la judecată pentru că a neglijat instruirea și educarea celor peste treizeci de copii ce i-au fost dați în grijă.

A. C.

REFLECȚII

Tînărul vorbea înflăcărat, cu obidă, nișel anarhic. Se simțea că are problema la inimă.

— Știu, despre rămînerea în urmă la învățatură nu se discută cu plăcere. În special la clasele mari. Să ne oprim la un elev din clasa a VII-a, despre care se afirmă că e submediocr, sau și mai rău. Cum de a ajuns aici? A fost doar promovat an de an, șase ani la rînd, ceea ce înseamnă că a obținut sute și sute de note de promovare. Zeci de pedagogi au întărit prin semnătură însușirea minimală a cunoștințelor prevăzute de programe. Cine e vinovat de situația lui de acum? Și apoi, să fie oare un singur vinovat — cel care l-a pregătit în clasele elementare — așa cum se afirmă adesea? Problema astfel pusă e vicioasă, căci cel vizat poate întoarce, pe bună dreptate, întrebarea: dar cum de a trecut din clasa a V-a într-a VI-a și apoi într-a VII-a?

E clar: nu numai un pedagog, ci mai mulți au încheiat acest ciudat armistițiu cu rămînerea în urmă, acest inexplicabil act de neagresiune cu incultura. Am dat drumul unor elevi slabi și acum îi găsim frauduloși, fără legitimația cunoștințelor, pe ultima porțiune a școlii de cultură generală. Ce-i de făcut? Să-i oprim (și să ne oprim), sau să-i purtăm sub pulpana împăciuito-rismului pînă la capăt?

Tînărul se opri înfierbîntat și puse mîna pe catalog. Suna de intrare. Cel cărui i se adresase își mai aprinse o țigară și întrebă alene, în timp ce semna în condică complicat și pedant.

— Și, mă rog, colega, cine fi-a stîrmit această supărare?

— Cine? De pildă eleva dumitale Motescu. Doar îi ești dirigințe.

— Și?

— Și nu știe, în clasa a VII-a,

să citească cursiv, scrie groaznic, n-are habar de alfabetul geografic, o adevărată cecitate culturală în general. Cum de a rămas atît de în urmă? Cum?

Interlocutorul izbucni în ris.

— Ha, ha! D-ta ai rămas în urmă, colega...

— ?!

— Nu știi? S-a rezolvat cazul. Poți fi liniștit...

— ?!

— A plecat la altă școală.

★
Îndeobște rămînerea în urmă cronică, perpetuată an de an, stagnarea flagrantă a unor elevi în mlaștina delăsării, dezvăluie o stranie capitulare a pedagogului, o capitulare ce caută și găsește, din păcate, tot felul de subterfugii, inclusiv cel al notei de trecere. De ce să considerăm firesc ca pentru unii idealul să fie nota 5! Un 5 făcut adesea din foarte mulți 4... Spunem: acesta este plafonul posibilităților elevului I... Perfect. Dar ale noastre? Să recunoaștem că nu totdeauna, călăuzindu-i pe elevi pe cărarea complexă a cunoașterii, folosim și alte resurse de îndrumare decît cele care, tradițional, s-au fixat la îndemînă în panoplia noastră metodică. Oare cunoaștem întotdeauna precis ceea ce nu știi sau știu inexact elevii noștri, putem delimita cu precizie petele întunecate? Căci, dacă e adevărat că fiecare noțiune fermă e sprijină pe cele anterioare înlănțuindu-se și consolidîndu-se într-un sistem, nu e mai puțin adevărat că se întîmplă și contrariul. O noțiune greșită, aproximativă le compromite și pe cele vecine. Cîteva goluri netratate provoacă vidul. Să trasăm deci harta cunoștințelor elevilor, granițele lor, suprafața ocupată. Apoi, după identificarea petelor negre vom începe, firește, tratamentul. Aici

lucrurile sînt destul de complicate, pentru că la sarcina curentă a înaintării se adaugă cea a recuperării. Meditații individuale? Recapitulare curentă? Consultații? Forme speciale de muncă independentă? După caz. Dar la acestea, în plus, tenacitate. Și ambiție. O ambiție tradusă pe plan analog în aceste cuvinte: „De ce băiatul acesta, care aleargă suta de metri în 12 secunde, să nu poată sări cea mai joasă stachetă a exigențelor mele?” Un antrenor la pentaton ar rezolva această problemă. De ce să n-o rezolve și un profesor de matematică? Numai pentru că la matematică, în jurul stachetei, nu sînt arbitri? Sau pentru că pe foaia de concurs — întocmită trimestrial — îl poate trece pe elevul respectiv „promovat”, cu recordul personal al notei 5?

Oricare profesor care-și face meseria conștiințios poate pune mîna pe cheia care desferecă rămînerea în urmă la învățatură. E vorba aici, desigur, și de metodele de predare pe care le folosește. Dar această cheie nu se află totdeauna în sfera metodelor. Adesea o găsești în sfera moralei, în sfera conștiinței elevului.

Nu cumva aici, în această direcție, sîntem cel mai deficienți, nu cumva în ciuda tuturor pirghiilor de influențare ce ne stau la îndemînă mai folosim uneori demodată, anacronica trusă a chirurgului-bărbier? Și asta cînd avem alături de noi asemenea minunate pirghii cum sînt organizația de pionieri, activul clasei, exemplul luminos al vieții din jur!

Spre ele, spre influențarea sistematică și permanentă a elevilor prin mijlocirea acestor pirghii să ne îndreptăm înainte de toate.

I. SÎNTIMBRIANU

Într-o plimbare de-a lungul bulevardelor

Pentru a lucra cu elevul în mod eficient, pentru a ști cât să-i dai, cât să-i ceri, trebuie să-l cunoști. Unul din cele mai bune instrumente de cunoaștere este caracterizarea. Aceasta ne obligă la anumite investigații pe baza cărora descoperim principalele linii directoare ale caracterului său, perspectivele sale de dezvoltare. Ținând seama de ele putem acționa asupra elevului, îl putem ajuta să-și lichideze lipsurile, să-și valorifice cât mai bine însușirile.

Elaborarea caracterizării cere din partea profesorului competență pedagogică, sensibilitate și un foarte mare simț al răspunderii. Intimplarea îți oferă în permanență prilejuri de a cunoaște în mod spontan elevii. Clasa, școala sînt un excelent laborator pedagogic natural, numai să știi să-l folosești cum se cuvine. Timpul nu ne permite însă a aștepta în mod pasiv aceste intimplări. Cu iscusință pedagogică putem să le și provocăm.

Iată, de pildă, am făcut cu elevii clasei serale, unde eram dirigintă, o plimbare pe bulevardele Bucureștiului, cu scopul de a-i învăța să se plimbe. Ideea mi-a fost dată chiar de ei. Hotărîserăm să vedem împreună un spectacol, dar cînd a fost să mergem am constatat că lipsește mai mulți decît m-am așteptat. Întrebați de ce au făcut-o, au răspuns:

— N-am mai vrut să venim. Ne-am răzgîndit.

— De ce?
— Am preferat să hoinărim.
— De ce nu ne-ați spus și nouă? Ne pricepem și noi la hoinărit

— Trebuie pricepere?
— Da.

Și le-am explicat că poftă să

hoinărești fără să vezi nimic din lucrurile pe lângă care treci și poți să hoinărești, ca să ne exprimăm în argo, cu „știință”.

Am fixat pentru proxima sîmbătă o plimbare pe bulevarde. Am stabilit traseul, ne-am împărțit în grupe mici, ca să nu atragem atenția trecătorilor și am hotărît cîteva popasuri în care să ne povestim ce am văzut fiecare trecînd pe lângă aceleași lucruri. Eu am parcurs o porțiune de drum cu fiecare din cele cîteva grupuri.

A fost o desfășurare să vezi în pînă desfășurare spiritul de observație, umorul și toată diversitatea de calități pe care le oferă un colectiv tînăr și dinamic. Ne mai vorbim de surprizele plăcute și de multiple prilejuri de a stabili cu elevii un contact nemijlocit, plin de căldură și de sinceritate.

Astfel, eleva A. V., de obicei retrasă, închisă, s-a dezvoltat sub forța împrejurărilor, în timpul plimbării, mai mult decît în cei doi ani de cînd o cunoșteam și aveam relații cu ea. Sînd de vorbă, pe cînd pășeam alături de ea, am aflat ce eforturi trebuie să facă pentru a deține locul de frunte pe care se situează în clasă. Învățătura este pentru ea o adevărată compensație. Are 23 de ani și a și avut timp să fie divorțată și să aibă o fetiță de 5 ani. Toate acestea din cauza unei mame care avea ambiția de a face din ea o cuceră, asemenea celor cărora le făcea manichiura. În prezent n-are relații cu nimeni. Cu mama sa nu se mai înțelege, cu tatăl se vede rar, pe fetiță o ia la dînsa doar în vacanțe. M-a întrebat ce să facă pentru a-și ușura viața. N-aveam o soluție gata și de fapt A. V. nici nu are nevoie de așa ceva. Este un om puternic,

ceea ce se vede și din curajul cu care se acuză pentru trecutul ei de care în mare măsură nu e vinovată. Singurul lucru pe care i l-am sugerat a fost să scoată copilul de sub influența bunicii. După cîtva timp m-a vestit că și-a înscris fetița într-un cîmin săptămînal.

Pe A. Ionescu l-am cunoscut pînă atunci ca un om destul de șters, oarecum placid. În după-amiaza aceea s-a relevat într-o lumină cu totul nouă. Mi-am dat seama că este, de fapt, un reflexiv, un interiorizat. El ne-a făcut atenție, cu un excepțional simț al culorilor și formelor, asupra amurgului ce cobora printre clădiri, asupra tuturor schimbărilor de nuanțe și de forme pe care le suferă obiectele la aceeași oră a zilei. Abia atunci am aflat că este pictor amator, preocupat însă înainte de toate de terminarea studiilor medii.

I. Constantin, pe care-l socoteam excesiv de volubil și dezinvolt, ușor inclinat spre imperinentă s-a relevat ca un om dinamic, foarte prietenos. A fost sofer de autobuz și de la înălțimea vehicolului său a învățat să priceapă impresionanta simetrie, ritmicitatea și armonia circulației de care noi, cei care circulam pedestru, nu ne dăm seama. Tot pe vremea cînd era sofer s-a deprins să facă haz de unii pietoni care traversează cu aerul cînd înfruntă o aventură, răsufînd apoi ușurați că au scăpat teferi.

Datorez mult acestei plimbări. Nu numai pentru bogatul material factual pe care mi l-a furnizat, ci și pentru că a strîns prietenia mea cu elevii.

MARGARETA NEMET
Școala medie nr. 20,
„Gh. Șincai”

În recreație.

Să pregătim din vreme examenul de definitiv

Nu peste mult timp va avea loc o nouă sesiune de examene pentru obținerea gradului definitiv. În fața comisiilor de examinare se vor prezenta noi candidați din rândurile cadrelor didactice.

Nici unui pedagog nu trebuie să-i fie indiferent cu ce anume calificativ promovează examenul de definitiv. A-și pune numai problema promovării și nu și a unei promovări cu o notă cit mai bună este prea puțin pentru un pedagog conștient de însemnătatea sarcinilor pe care trebuie să le îndeplinească în școală.

Analizînd sub acest aspect rezultatele sesiunilor care au avut loc pînă acum la Institutul de perfecționare a cadrelor didactice din Cluj vom vedea că învățătorii care s-au prezentat la examenul de definitiv în anul trecut au dovedit o pregătire mai temeinică decît a celor care s-au prezentat în sesiunea precedentă. Mulți dintre ei au dovedit că posedă temeinice cunoștințe ideologice și de specialitate. Notele obținute de ei au fost în cea mai mare parte de 9 și 10. Faptul este semnificativ, deoarece oglindește remarcabila creștere a simțului de răspundere al multor tineri învățători față de propria lor pregătire.

Dar pe lângă învățătorii promovați cu note foarte bune au fost și unii care au trecut examenul cu nota limită (6), sau aproape de limită. Deși s-a observat o tendință serioasă de scădere a numărului acestor note, ele au continuat să existe, ilustrînd faptul că o parte din candidați au mers pe linia celei mai ușoare rezistențe în pregătirea lor pentru examen. Ei s-au bazat în răspunsuri pe cunoștințele ce le-au rămas în memorie din timpul anilor de studii și pe ceea ce au reușit să-și însușească în grabă în timpul cursurilor de pregătire.

Viața, opera de desăvîrșire a construcției socialiste în țara noastră, pune în fața cadrelor didactice necesitatea de a nu rămîne în urmă, de a-și ridica necontenit nivelul profesional și ideologic. Aceasta constituie pentru învățătorii o adevărată datorie patriotică. Emulația în a pro-

move cu calificative cit mai bune examenul de definitiv trebuie să devină un fenomen de masă în rândurile tinerilor învățători.

Pentru aceasta munca de pregătire a examenului trebuie să înceapă din vreme, asigurîndu-se organizarea judicioasă a studiului individual și eșalonarea lui de-a lungul întregului an școlar premergător sesiunii. Aceasta este necesar deoarece însușirea temeinică a cunoștințelor cerute de programă nu se poate realiza în 2-3 săptămîni sau în timpul cursurilor de pregătire. Lecțiile și consultațiile din cadrul acestor cursuri nu epuizează toate problemele din programă, ci au doar scopul de a-i ajuta pe cursanți să-și sistematizeze cunoștințele și să-și clarifice unele probleme mai dificile. De aceea, temeinica studiere prealabilă a întregii bibliografii, studiul individual constituie o condiție de bază pentru însușirea temeinică a cunoștințelor.

Pentru a veni în ajutorul candidaților, secțiile de învățămînt și cultura raionale au datorat să organizeze consultații colective fie la centrul de raion, fie pe centre de comune (atunci cînd au loc ședințele cercurilor pedagogice), folosind în acest scop profesorii cei mai bine pregătiți.

O sarcină de mare răspundere pentru buna pregătire a învățătorilor în vederea examenului de definitiv revine directorilor de școli, care sînt chemați să le creeze condiții bune de studiu printr-o judicioasă distribuție a sarcinilor între membrii colectivului pedagogic.

Printr-o pregătire conștiințioasă, printr-o muncă perseverentă, ajutăți de institutele de perfecționare, de organele de învățămînt și colectivele pedagogice ale școlilor, cei care urmează să se prezinte la examenul de definitiv vor obține rezultate frumoase, ceea ce va fi în folosul școlii, al educării comuniste a elevilor.

PETRE BUCȘA
lector la I.P.C.D.—Cluj

Din activitatea unui club sindical

În vederea informării membrilor de sindicat asupra manifestărilor culturale-artistice organizate de clubul sindicatului Învățămînt din Capitală și a popularizării cercurilor și formațiilor artistice din cadrul lui, a fost editat de curînd un pliant. Pliantul oglindește, în mare, activitatea bogată și multilaterală care se organizează la club sub diferite forme. Prin prezentarea sa grafică, pliantul poate fi folosit și ca afiș.

Dar principalul scop al editării pliantului a fost solicitarea de noi propuneri și sugestii cu privire la activitatea clubului. La conducerea acestuia au și sosit sesizări ale activiștilor culturali din școli, care propun organizarea de conferințe, simpozioane, spectacole, concerte și alte manifestări culturale-artistice atît la sediul clubului cît și în raioane și în școli. Programul de activitate al clubului pentru lunile următoare include multe din aceste propuneri.

În cadrul acțiunilor de sprijinire a procesului instructiv-educativ, la club continuă să se organizeze conferințe, comunicări și referate științifice, simpozioane și seri literare pentru cadre de diferite specialități. Astfel, la 27 februarie se va deschide un ciclu de conferințe intitulat „Dezvoltarea literaturii pentru copii în anii regimului democrat-popular” la care vor participa cadrele didactice care predau la clasele I—IV.

Tematica acestor conferințe a fost alcătuită în așa fel încît să fie de folos pedagogilor atît în munca de instruire și educare a elevilor, cît și în sprijinirea pregătirii lor pentru examenele de definitiv și grade. Temele conferințelor vor fi: „Proza, povestirile realiste” (Vinciu Gafița); „Poezia pentru copii” (Ion Brad); „Basmul” (Al. Mîtru); „Povestirile fantastic-științifice și de aventuri” (Ion Hobană) și „Dramaturgia pentru copii” (Al. Popovici).

Cercul de artă plastică „I. Andreescu” a luat frumoasa inițiativă de a face schimb de expoziții cu cercurile de artă plastică din cluburile și întreprinderile Capitalei. Pînă de curînd sala de expoziții a clubului din b-dul

6 Martie nr. 32 a găzduit expoziția pictorilor amatori de la Clubul Finante-Bănci. În prezent, o expoziție colectivă a profesorilor de desen este deschisă în sala Clubului Finante-Bănci din str. Doamnei nr. 2. La începutul lunii martie o expoziție asemănătoare va fi deschisă la clubul uzinelor „Semănătoarea”.

Paralel cu aceste expoziții, cercul de artă plastică „I. Andreescu” organizează și unele expoziții personale. Astfel, duminică a avut loc vernisajul expoziției profesorilor E. Cristescu-Delghioz și Elena Toma.

I. M.

BIBLIOTECĂ PENTRU... ȘOARECI

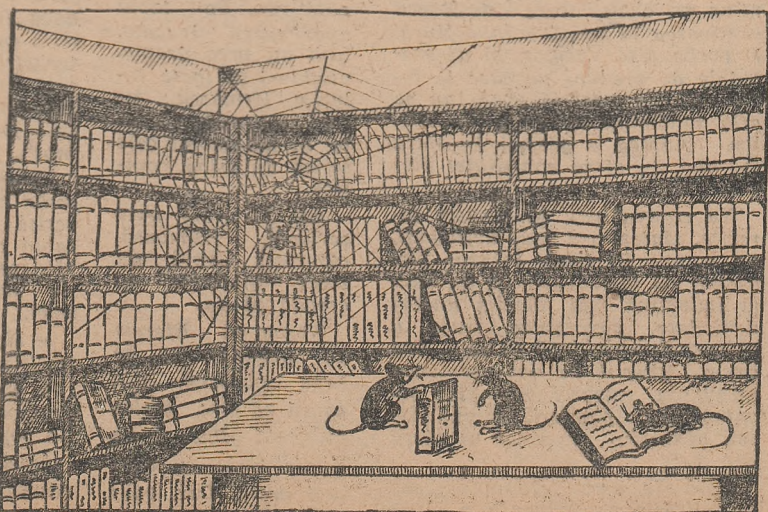
De aproape trei ani, elevii Școlii medii nr. 24 „V. Alecsandri” din Capitală sînt lipsiți de posibilitatea de a frecventa biblioteca școlii, pentru că aceasta este închisă.

Deși școala a avut bibliotecă pînă de curînd, sub pretextul verificării inventarului direcția a sigilat biblioteca și nici prin gînd nu i-a trecut să valorifice fondul de cărți de care dispune.

Este și explicabil că în acest timp în bibliotecă și-au făcut cuib păianjenii și șobolanii. Tovarășa Aneta Călinescu, directoarea școlii, susține însă că nu e vorba de „șobolani”, ci numai de... „șoareci”.

Ceea ce este și mai grav, situația bibliotecii de la Școala medie nr. 24 este cunoscută și de secția de învățămînt a raionului Gheorghe Gheorghiu-Dej și de secția de învățămînt a Capitalei, ca și de Direcția bibliotecii din minister. Nimeni însă nu s-a sesizat, n-a luat măsuri pentru a se pune capăt acestei situații.

Întrebăm pe această cale conducerea școlii și organele respective de învățămînt: cit timp au de gînd să mai tolereze această stare de lucruri, supunînd degradării un important fond de cărți?

— Ce faci colega?

— Mă pregătesc pentru maturitate. Școala mi-a creat toate condițiile.

Bibliografie

A APĂRUT REVISTA DE PEDAGOGIE Nr. 1 PE ANUL 1962

Numărul pe luna ianuarie al Revistei de pedagogie este deschis de articolul tovarășului Acad. Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului și Culturii: „Pedagogia — un complex științific”; urmează apoi articolul „Zece ani de activitate a Institutului de științe pedagogice”.

Rubrica „Studii și cercetări” cuprinde articolele: „Contribuții la metoda cercetării procesului de instruire practică în producție a elevilor” de Anatolie Chircev și Ion Radu; „Cu privire la dezvoltarea multilaterală a personalității” de Vasile Bunescu și „Contribuția lucrului manual la educarea elevilor din cl. I—IV în spiritul dragostei față de muncă” de Dumitru Grigoriu.

La rubrica „Probleme ale școlii de 8 ani” sînt incluse articolele: „Despre predarea zoologiei în cl. a IV-a” de I. Cremer și Cornelia Prichea și „Predarea muzicii la clasele mici în școala de 8 ani” de Ana Ionescu-Motora.

Rubrica „Consultații — discuții” cuprinde articolele: „Fol-

sirea excursiilor ca mijloc important de îmbogățire a cunoștințelor de literatură ale elevilor” de Ion Cirlan și „Procedee folosite în recapitularea materiei la științele naturale” de Elena Antonescu.

Rubrica „Viața științifică” cuprinde articolul „Lucrările celei de a IV-a sesiuni științifice a Institutului de științe pedagogice” de Ion Modoran.

La rubrica „De peste hotare” este inclus articolul „Școli sovietice fără repetenți” de Valentina Filipescu și Ana Ganciu.

În cadrul rubricii de „Critică și bibliografie” sînt recenzate și prezentate următoarele lucrări: „Educarea elevilor în spiritul patriotismului sovietic” de V. A. Suhomlinski (Constantin Mincă); „Studiul psihologic al copiilor în școala internat” sub redacția lui L. I. Bojovici (Nicolae Radu); „Cărți noi în Biblioteca centrală pedagogică” de Victoria Popovici; „Lucrări pedagogice apărute în 1961” și „Planul tematic al Revistei de pedagogie pe anul 1962”.

Învățăminte pentru practica de primăvară

Perioada practicii continue a elevilor din școlile profesionale și tehnice agricole, care va începe peste câteva săptămâni, impune cadrelor didactice din aceste școli să desfășoare încă de pe acum o temeinică și susținută muncă organizatorică.

O deosebită importanță pentru desfășurarea practicii o are alegerea locului. Acest loc trebuie să se afle numai în cuprinsul unităților agricole productive — gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective, suprafețe aparținând institutelor de cercetări științifice care au sectoare de producție etc. Este necesar însă ca brigăzile de elevi să nu fie răspândite pe întreaga perimetrul de lucru al unităților în care se efectuează practica, deoarece aceasta ar îngrăuna mult controlul și îndrumarea eficientă a muncii de către profesorii de specialitate ai școlii.

În vederea stabilirii celor mai bune modalități de efectuare a practicii elevilor, Institutul de științe pedagogice a organizat în cursul anului trecut o cercetare la școala viticolă de pe linia stațiunea experimentală din Valea Călușărească.

De comun acord cu conducerea stațiunii s-a repartizat pentru practica elevilor un cîmp productiv cu 8,1 ha vie bătrînă pe rod, 9,3 ha vie plantație tînără de 2—4 ani și 9,6 ha teren destinat noilor plantații. Un tehnician din cadrul stațiunii a primit sarcina de a conduce munca elevilor. De pregătirea acestora pentru lucru au răspuns direct profesorii-instruc-tori.

Pentru a-și completa cunoștințele elevii au lucrat și în sectorul mecanic al stațiunii. La unele lu-

crări grele care depășeau posibilitățile lor fizice — ca desfundatul manual al terenului, fixarea bulumacilor pentru susținerea șirmelor etc. — au fost ajutați de muncitori, elevii executînd o serie de operații alături de aceștia, în limita posibilităților lor, dar astfel încît să cunoască toate lucrările din vie.

Rezultatele obținute atît pe linia instruirii elevilor cît și în ceea ce privește producția au fost foarte pozitive. La obținerea lor au contribuit îndeosebi condițiile create în cadrul experimentului — și anume faptul că locul destinat instruirii practice a constituit o parte integrantă din suprafața gospodăriei, planul ei fiind înlocuit în planul general de producție, faptul că acest loc a fost situat aproape de școală, așa încît elevii nu au pierdut timpul cu deplasări prea lungi, ca și faptul că suprafețele de cultură n-au fost împrăștiate, ceea ce a permis ca brigada și îndrumătorii practicii să nu lucreze dispersat. De asemenea, s-au obținut rezultate bune datorită faptului că în cadrul practicii s-au putut organiza lucrările prevăzute de programe școlare și pentru că elevii au avut la îndemînă utilaj modern și au fost îndrumați de cadre pricepute.

Acestor probleme trebuie să le acordăm o deosebită atenție în această perioadă căci de felul cum vom asigura locul de muncă al elevilor este condiționată în mare măsură pregătirea cît mai desăvîșită a viitorilor muncitori din sectorul agricol.

DIMITRIE D. ROMAN
cercetător principal la Institutul de științe pedagogice

Practica — un exigent examinator al cunoștințelor teoretice. Cadrele didactice ale școlii profesionale „Gh. Gheorghiu-Dej” din Tirgoviste vor să vadă cum iac față elevii în producție.

În sprijinul pregătirii viitorilor muncitori

Pe o întindere de câteva hectare — pe care pînă acum cîtiva ani nu găseai decît ciulini și bălării — se înalță astăzi uzina de mașini electrice „Dinamo” București, în incinta căreia se află și o școală profesională ce pregătește pe viitorii muncitori ai uzinei. Aici, sub îndrumarea profesorilor și a maștrilor-instruc-tori, cu sprijinul muncitorilor uzi-

nei, peste 500 de ucenici ai școlii se pregătesc să intre în rîndurile constructorilor socialismului din patria noastră.

La formarea acestor noi cadre aduce o contribuție de seamă munca desfășurată de comitetul sindicatului din uzină prin organul său din școală — comitetul sindical de secție nr. 13.

Ceea ce caracterizează în primul rînd secția sindicală din școală este faptul că, în activitatea sa, ea își însușește pe deplin îndrumarea organizației de partid și păstrează o strînsă legătură cu conducerea școlii și cu organizația U.T.M., colaborînd îndeaproape cu acestea în vederea îndeplinirii cu succes a sarcinilor ce revin școlii.

Pornind de la proiectul de hotărîre al adunării generale a secției sindicale și ținînd seama de situația fiecărei grupe, comitetul sindical de secție și-a axat în întregime planul de muncă pe problemele concrete ale școlii. Astfel, comitetul și-a înscris în planul său de muncă să sprijine conducerea școlii în înzestrarea laboratoarelor și cabinetelor cu mijloace tehnice. Încă de la sfîrșitul lunii decembrie 1961, datorită preocupărilor existente pe această linie, școala a fost înzestrată cu noi și moderne aparate, scule și utilaje de înaltă tehnicitate ca, de pildă, un defectoscop fero-flux, unul cu ultrasunete, precum și un defectoscop Roentgen. De asemenea, școala a primit un aparat de încercat duritatea foilor metalice, o mașină de gradat, șublere și micrometre pentru filete și încă un aparat de proiecție cinematografică, asigurîndu-se în felul acesta condiții mai bune pentru pregătirea viitorilor muncitori.

Obiectivul esențial al planului de muncă al comitetului de secție din școala noastră profesională îl constituie însă sprijinirea activă a procesului instructiv-educativ. Pe această linie comitetul de secție se preocupă îndeosebi de întărirea legăturii organice dintre teorie și practică atît în cadrul predării obiectelor de cultură generală și cultură tehnică sau al practicii de atelier, cît și în cadrul instruirii în producție a elevilor. Membrii comitetului au sprijinit conducerea școlii în întocmirea unui grafic just de rotație a elevilor, pentru efectuarea practicii în diferitele sectoare ale uzinei. De asemenea ei urmăresc efectiv practica în producție a elevilor în toate secțiile și atelierelor uzinei, precum și în alte uzine în care aceștia își fac practica.

Pentru ridicarea nivelului de pregătire al maștrilor-instruc-tori, comitetul de secție a organizat prezentarea a două lecții deschise în atelier. Comisia muncii de masă în producție îndrumă pe maștrii-instruc-tori în organizarea întîlnirilor cu inovatorii și frunta-

vorbec viitorilor muncitori despre metodele lor avansate de muncă. De asemenea, responsabilul comisiei muncii de masă în producție cu ajutorul maștrilor-instruc-tori se preocupă de antrenarea elevilor în întrecerea socialistă la locul de practică în producție, precum și de sprijinirea întrecerilor între clase organizată de comisia diriginților, pe baza căreia se acordă steagul de clasă fruntașă pe ani și pe școală.

Fără îndoială că din planul de muncă al comitetului sindical de secție nu lipsesc nici alte obiective importante privind, de exemplu, ridicarea nivelului lecțiilor deschise, al interesanțelor, lupta împotriva mediocrității în însușirea cunoștințelor de către elevi, îmbunătățirea consultațiilor acordate acestora, sprijinirea lectoratului cu părinții, sprijinirea colectivului de redacție al gazetei de perete, a postului U.T.M. de control, a stației de radioamplificare etc.

În vederea lărgirii orizontului tehnic al elevilor, comitetul sindical de secție a sprijinit conducerea școlii în asigurarea condițiilor pentru organizarea lucrărilor practice de laborator, în așa fel încît ele să dea elevilor un orizont profesional cît mai larg. De exemplu, elevilor care se califică pentru meseria de strungar li se asigură posibilitatea de a efectua lucrări practice de instalații electrice pentru a-i înarma cu cunoștințe teoretice și depînderi care să le permită ca în cazul unei defecțiuni a instalației electrice a strungului la care lucrează să poată interveni imediat. Viitorii electricieni își însușesc cunoștințe privind executarea tofelor, a lucrărilor de lăcătușărie etc.

Pentru asigurarea unor condiții cît mai bune de viață și de muncă în școală și în internat, în afară de iluminarea cu neon a tuturor atelierelor, cabinetelor și laboratoarelor — care s-a și realizat — comitetul sindical de secție și-a propus să efectueze un control strict al calității meselor la cantină.

Demne de menționat sînt și realizările cultural-artistice ale colectivului Școlii profesionale de ucenici a uzinei de mașini electrice „Dinamo” București. Înfăptuite cu sprijinul comitetului sindical de secție și al organizației U.T.M. — alcătuită de o unitate corale, a unei brigăzi artistice de agitație, organizarea unor audii pe discuri etc.

Dezvoltînd baza acestor realizări — colaborarea cu conducerea școlii sub îndrumarea organizației de partid — vom reuși să întărim continuu aportul muncii sindicale la ridicarea nivelului tuturor activităților din școală.

Consfătuirea directorilor din școlile de mecanici agricoli

Pentru a asigura mecanizarea agriculturii cadre de muncitori la nivelul cerut de complexitatea tot mai mare a lucrărilor executate cu noile mașini și agregate. Ministerul Agriculturii a luat o serie de măsuri privind atît lărgirea rețelei școlare cît și îmbunătățirea procesului de învățămînt.

Astfel, au fost create în acest an școlar, în afara școlilor existente de mecanizatori, numeroase școli noi pe linia S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat, realizîndu-se pregătirea viitorilor mecanizatori mai aproape de locurile unde urmează să-și desfășoare în viitor activitatea productivă.

O grijă deosebită a fost acordată îmbunătățirii bazei materiale a școlilor existente și creării acestora la școlile nou înființate. Multe școli de mecanici agricoli, cum sînt cele de la Roșiorii de Vede, Buzău, Craiova, Roman, Oradea, Ianca, Lehliu dispun în prezent de ateliere de instruire practică bine amenajate și dotate, ca și de cabinete de mașini agricole, de tehnologia meseriei, de electrotehnică, de fizică tehnică.

Analiza efectuată de curînd de către Ministerul Agriculturii cu privire la activitatea școlilor de mecanici agricoli a relevat necesitatea de a se acorda un sprijin mai substanțial cadrelor didactice și de conducere din aceste școli în problemele principale ale organizării și desfășurării procesului de învățămînt. Pe această linie s-a desfășurat recent, la școlile de mecanizare a agriculturii din Roșiorii de Vede și Sărulești un instructaj urmat de un schimb de experiență la care au participat toți directorii școlilor de mecanici agricoli. După ce au ascultat un instructaj teoretic, în care s-au dezbătut principalele probleme organizatorice și didactice pe care le ridică activitatea școlilor de mecanici agricoli, participanții au efectuat numeroase demonstrații practice. Un accent

știle referitoare la problemele instruirii practice în atelierele-școală. În acest scop s-a organizat o lecție deschisă de instruire practică la lăcătușărie, cu subiectul „Filetarea exterioară”. Discuțiile purtate în jurul lecției au permis să se desprindă o serie de prețioase învățăminte. S-a arătat că, înainte de a porni la desfășurarea instructajului introductiv, maestrul-instructor trebuie să prezinte ucenicilor materialul brut și cel finit, pentru a deduce apoi operațiile, fazele și minuirile ce se vor efectua. S-a subliniat de asemenea că demonstrația maestrului este metoda principală a instructajului introductiv și că operațiile, fazele, minuirile trebuie schițate schematic pe tablă, pentru a fi fixate de elevi pe caiete.

Una din cele mai importante probleme a fost aceea a utilizării schițelor și desenelor în cadrul lecțiilor de instruire practică. S-a ajuns la concluzia că la începutul anului școlar, cînd elevii au cunoștințe puține în domeniul desenului tehnic, este bine să se utilizeze în special desenele de contur. De altfel la primele teme — îndreptarea metalelor, trasarea, tăierea — și chiar la începutul temei privitoare la pilirea metalelor nu sînt necesare decît desene simple, de contur. La executarea lucrărilor complexe însă schițele devin absolut necesare. Ele fac parte integrantă din fișa tehnologică, care va fi alcătuită de maestrul-instructor cu ajutorul ucenicilor și după care se va executa lucrarea.

O atenție deosebită au acordat în cuvîntul lor participanții la consfătuire bune organizări a locului de muncă al maestrului-instructor și bancurilor de lucru pentru ucenici. S-a remarcat, ca un element pozitiv al lecției la care s-a asistat, faptul că maestrul a asigurat tuturor ucenicilor filierele necesare executării concomitente și în bune condiții a operației de filetare.

titul „Despre mașinile de împrăștiat îngrășăminte” s-au purtat discuții însuflețite privind metoda lecțiilor de cultură tehnică. În mod deosebit s-a insistat asupra justeii întrebunții a materialului didactic și asupra asigurării timpului necesar fixării cunoștințelor. S-a arătat de asemenea că la verificarea cunoștințelor întrebările trebuie să fie formulate cît mai cuprinzător, pentru ca elevii să-și poată dezvolta răspunsul.

Discuții vii s-au purtat și în legătură cu problemele metodice ale orelor practice de conducere a tractoarelor și mașinilor agricole.

Participanții la discuție au scos în evidență importanța instructajelor urmate de schimb de experiență pentru îmbunătățirea generală a muncii în școlile de mecanici agricoli. Referindu-se la roadele pozitive ale schimbului de experiență organizat de cercul pedagogic din Titu și desfășurat la școala de mecanici agricoli din localitate au propus să se organizeze activități similare și la celelalte școli.

Pentru sprijinirea noilor școli de mecanici agricoli, Ministerul Agriculturii a luat și o serie de alte măsuri. Astfel școlile mai vechi și cu experiență au primit sarcina să acorde regulat sprijin, prin cadrele de conducere, școlilor nou înființate din apropiere. De asemenea corpului de control și îndeosebi inspectorilor interregionali li s-a trasat sarcina de a îndruma îndeaproape desfășurarea procesului de învățămînt în școlile nou înființate.

Dînd un sprijin substanțial tuturor școlilor de mecanici agricoli, organele de îndrumare și control asigură toate condițiile pentru traducerea în viață a sarcinilor trasate de partid și guvern cu privire la pregătirea unor mecanizatori de înaltă calificare pentru sectorul agricol.

Ing. EDUARD CUPFER
directorul cabinetului metodic pentru învățămîntul profesional

Probleme actuale ale învățămîntului din țările socialiste

La Moscova, într-un bloc din B-dul Varșoviei, a fost amenajat un atelier pentru mișii pasionați ai tratorajului.

Noutăți în Biblioteca centrală pedagogică

Printre lucrările noi cu care s-a îmbogățit Biblioteca pedagogică se înscrie „Educația ateistă a elevilor la temele de științele naturii” de A. M. Bolotnikov. Conținutul ei se referă la modul cum trebuie folosite bogatele posibilități pe care le oferă predarea științelor naturii în educarea ateistă a elevilor.

Lucrarea arată că în clasa I elevii continuă cunoașterea naturii începând încă la grădiniță sau acasă. Ei primesc multe informații elementare, dar pe deplin științifice în excursii, la lecțiile de științele naturii, la lecțiile de citire explicativă, în timpul lucrărilor asupra calendarului naturii și al muncii la colțul naturii.

Studierea naturii oferă posibilități foarte bogate pentru realizarea educației ateiste a elevilor. Dar prin cunoașterea în sine a obiectelor și fenomenelor naturii — de exemplu prin observarea apariției mugurilor sau prin cunoașterea semnelor primăverii — încă nu educăm atești.

Pentru realizarea cu succes a educației ateiste trebuie să le arătăm elevilor, în mod convins și sistematic, cu exemple clare, că în natură totul se află în dezvoltare, în mișcare. Apa se transformă în aburi, granitul se fărâmițează, cresc și se dezvoltă plante și animale. Această idee a dezvoltării trebuie să o relevăm în cursul studierii materialului concret.

Începând din clasa I se cuvine să-i învățăm pe copii să găsească legăturile cauzale dintre fenomene. De exemplu, atunci când studiem tema „Imagini ale naturii și muncii oamenilor în diferite anotimpuri ale anului” nu trebuie pur și simplu să enumerăm semnele toamnei: schimbarea culorii frunzelor, căderea lor, răcirăa vremii, migrarea păsărilor, ci este necesar să-i facem pe copii să înțeleagă că, o dată cu scurtarea zilei, când soarele luminează și încălzește mai puțin, vremea se răcește, ceea ce are drept urmare căderea frunzelor și migrarea păsărilor.

În activitatea de cerc copiii din toate clasele se preocupă de semănarea și încolțirea semințelor, urmăresc dezvoltarea mugurilor pe ramuri. În conducerea activităților de acest fel este necesar să subliniem (cu pro-

funzime gradată, în raport cu clasa) dependența cauzală a dezvoltării plantelor de temperatură, mediu, lumină, prezența umidității în atmosferă, a substanțelor nutritive. Trebuie de asemenea să acordăm atenție felului cum formulăm întrebările. De exemplu, nu e permis să întrebăm: „Pentru ce are planta nevoie de frunze (rădăcini, flori)?” O asemenea întrebare îi face pe elevi să creadă că în natură totul este determinat, supraviețuiește de cineva. E mai just să punem întrebarea astfel: „Ce funcție îndeplinesc frunzele (rădăcinile) plantei?”, pentru că o asemenea întrebare indică dependența structurii organului de funcția pe care o îndeplinește.

La toate temele de științele naturii trebuie să urmărim în mod insistent legătura dintre teorie și practică.

Să examinăm câteva exemple: chiar din clasa I copiii pun la încolțit semințe de plante cu flori. Trebuie să le arătăm că procesul de creștere și de formare a organelor nu este dirijat de o forță supranaturală, nu depinde de Dumnezeu, ci cauza încolțirii lor, a creșterii o constituie căldura, umezeala, aerul.

În clasele a III-a și a IV-a trebuie să le arătăm copiilor că pentru creșterea semințelor sunt necesare anumite condiții de mediu. De exemplu, dacă nu există umezeală, semințele nu încolțesc, iar dacă le dăm prea multă apă, atunci le lipsește aerul și iar nu încolțesc. Din experiențe elevii se lămuresc că semințele cresc numai atunci când primesc apă, aer și căldură în cantitate necesară. Dacă îi deprindem să observe sistematic transformările petrecute în natură, schimbarea fenomenelor naturii, elevii se conving de caracterul lor firesc, de succesiunea lor regulată, de dependența lor reciprocă, se conving că nu poate fi vorba de forțe supranaturale.

Lămurind numeroase probleme privitoare la conținutul și metoda muncii de educare ateistă a elevilor la lecțiile de științele naturii, lucrarea lui A. M. Bolotnikov este de un real folos învățătorilor.

VICTORIA POPOVICI

De dezvoltarea generală a țărilor socialiste pune în fața învățămîntului, a cercetării pedagogice probleme noi, prin soluționarea cărora școala, procesul de instruire și educare a tinerelor generații să se ridice la nivelul corespunzător etapei actuale. Realizările în această privință sînt valorificate, apreciate în lumina contribuției pe care ele o aduc la încheierea unui sistem pedagogic care să urmărească realizarea înaltului scop al educării omului nou, constructor al societății socialiste și al viitoarei societăți comuniste.

Multiple și variate probleme de actualitate preocupă pe cei ce muncesc în școli, pe cercetători, organele de conducere ale învățămîntului. Aceste preocupări, ca și realizările dobîndite în rezolvarea problemelor noi pe care le ridică munca instructiv-educativă sînt oglindite într-o serie de articole și studii apărute în presa pedagogică de specialitate, ca și în materialele diferitelor congrese ale pedagogilor ce au avut loc în ultimii ani în țările socialiste.

Un articol cu titlul „Conținutul și metodele educației comuniste în școală”, publicat în revista „Sovetskaja pedagogika” de I. A. Kairov, președintele Academiei de științe pedagogice din Uniunea Sovietică, arată de exemplu, că în societatea care construiește comunismul noile condiții de viață cer dezvoltarea multilaterală cît mai completă a personalității elevilor. Aceasta determină o serie de modificări în conținutul și metodele educației, ca și în organizarea învățămîntului, ceea ce duce la îmbogățirea cantitativă și calitativă a științei pedagogice sovietice.

Dezvoltarea morală și fizică, înalta ideologie și conștiința comunistă a viitorilor constructori ai comunismului — elemente de bază ale dezvoltării multilaterale a elevilor — se realizează pe deplin în condițiile progresului social, economic, tehnic și cultural prin îmbinarea muncii intelectuale cu cea fizică.

Contrar teoriilor burgheze cu privire la imposibilitatea modificării fondului moral și spiritual al omului, experiența din U.R.S.S. dovedește că în noile condiții se poate forma omul nou, temeinic pregătit pentru noua societate, omul care muncește cu tot elanul pentru construirea comunismului și își organizează o viață personală interesantă și frumoasă.

O serie de modificări în conținutul educației din U.R.S.S. — arată articolul lui I. A. Kairov sînt legate de aplicarea princi-

piilor comunismului în practica vieții, activitatea practică fiind considerată scop și factor al educației. În îndrumarea întregii activități a tineretului se realizează astfel o unitate deplină între teorie și practică, între cuvînt și faptă.

Într-un articol publicat în revista „Narodnoe obrazovanie”, E. I. Afanassenko, ministrul Învățămîntului al R.S.F.S.R., discută cîteva probleme de conținut și de organizare ale învățămîntului sovietic în etapa actuală, ca de pildă organizarea școlilor medii cu instruire în producție, educația în procesul instruirii în producție, îmbunătățirea metodelor de predare, rolul organizației de pionieri și comsomol în munca educativă și în formarea unei concepții juste despre viață, problemele învățămîntului seral. Articolul reliefează o serie de aspecte noi ale muncii instructiv-educative ce se desfășoară în școlile sovietice, subliniază rezultatele dobîndite, sugerează soluții noi pentru îmbunătățirea muncii de conducere a școlilor, pentru organizarea școlilor-internat de 8 ani și a școlilor-internat medii, pentru pregătirea profesională a elevilor din aceste școli numai la specialitățile la care nu pot fi pregătite cadre în fiecare oraș sau raion.

Cercetările pedagogice întreprinse în U.R.S.S. confirmă teza marxist-leninistă că dezvoltarea științei și tehnicii impune școlii să crească oameni cu o cultură multilaterală.

Una din concluziile concrete ale acestor cercetări este necesitatea ridicării nivelului predării științelor naturii. Aceasta cere în primul rînd ca materialul de învățămînt în domeniul științelor naturii să fie astfel ales încît să corespundă tendințelor de dezvoltare predominante în știință și tehnică. De exemplu, la fizică centrul de greutate urmează să fie mutat de la mecanică la electricitate și hidraulică; în chimie centrul de greutate se deplasează mereu de la chimia minerală spre cea organică, dîndu-se o atenție specială capitolului polimerilor.

Seminarul pedagogic internațional care a avut loc la Moscova în anul 1961 a scos în evidență o serie de noi probleme ale învățămîntului. Una dintre aceste probleme, mult dezbătută în prezent în toate țările socialiste, este cum să se realizeze practica de producție a elevilor. Fără îndoială că dezbaterile colective a acestei probleme va duce la soluții care să satisfacă pe deplin cerințele învățămîntului din fiecare țară socialistă.

Numeroase probleme de actua-

litate ale instruirii și educării tinerelor generații au fost discutate la cel de al VI-lea Congres al pedagogilor din R. D. G. care a avut loc la Berlin în 1961 și la care au participat delegați din toate țările socialiste din Europa și Asia. Dezbătînd variatele aspecte ale muncii desfășurate în prezent în școli, Congresul a subliniat totodată sarcinile de viitor ale cadrelor didactice și ale științei pedagogice.

Un articol publicat în revista „Sozialistische Erziehung”, cu titlul „Din recomandările celui de al VI-lea Congres pedagogic”, reia și analizează o temă dezbătută la congres, și anume problema școlii cu program zilnic prelungit. Articolul arată că acest nou tip de școală, care se răspîndește în R. D. G., creează premise favorabile pentru ridicarea nivelului instruirii și educării elevilor.

Un alt articol publicat în presa pedagogică din R. D. Germană și anume articolul „Probleme de învățămînt în țările socialiste”, scris de Gerhart Neuner și apărut în revista „Pedagogik”, analizează cerințele pe care construcția socialismului le pune în fața școlii. Pe baza acestei analize autorul ajunge la concluzia că, pentru elaborarea directivelor privitoare la modernizarea conținutului învățămîntului este necesară cunoașterea precisă a cerințelor pe care viitorul le va pune în fața generației tinere de azi. Această cunoaștere privește în special tendințele de dezvoltare ce se manifestă în industria și agricultura modernă, ca și perspectivele progresului științific și tehnic.

Cercetări rodnice în domeniul învățămîntului se desfășoară și în alte țări socialiste. În R. S. Cehoslovacă, de exemplu, se acordă o atenție deosebită problemelor instruirii elevilor în sălile de lucrări practice. În R. P. Bulgaria s-au desfășurat cercetări în problema înlăturării diferențierilor între învățămîntul urban și cel rural.

Cunoașterea și folosirea reciprocă a rezultatelor la care se ajunge în toate țările socialiste pe baza cercetării creatoare în domeniul învățămîntului, schimbul de experiență între lucrătorii școlilor din aceste țări aduc o contribuție tot mai mare la dezvoltarea pedagogiei marxist-leninistă la ridicarea pe o treaptă din ce în ce mai înaltă a instruirii și educării viitorilor constructori ai socialismului și comunismului.

ION MODORAN

secretar științific al Institutului de științe pedagogice

CONCURS

INSTITUTUL DE MINE „GH. GHEORGHIU-DEJ” DIN PETROȘENI anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

- 1). Un post de profesor, poz. 3, la disciplina Mecanisme și organe de mașini din cadrul catedrei de Mecanică aplicată.
- 2). Un post de conferențiar poz. 2, la disciplina Geometrie descriptivă din cadrul catedrei de Geometrie descriptivă și desen.
- 3). Un post de preparator principal, poz. 12, la disciplina Economie politică din cadrul catedrei de Științe sociale.
- 4). Un post de preparator principal, poz. 13, la disciplina Socialism științific din cadrul catedrei de Științe sociale.
- 5). Un post de șef de cabinet, poz. 11, la disciplina Socialism științific din cadrul catedrei de Științe sociale.

La concurs pot participa:

a) pentru funcția de profesor, persoanele care posedă titlul ști-

ințific de doctor în științe sau gradul didactic de profesor în învățămîntul superior;

b) pentru funcția de conferențiar, persoanele care posedă titlul de doctor în științe sau candidat în științe sau gradul didactic de conferențiar. Pot fi admiși la concurs, pentru funcția de profesor sau conferențiar și fără titlurile științifice sau gradele didactice superioare mai sus menționate, specialiști de înaltă valoare, cu vechime în producție sau în aparatul de stat, care posedă studii superioare de specialitate;

c) pentru funcțiile de șef de cabinet, preparator principal, persoanele care funcționează în instituțiile de învățămînt superior în posturi de șef de cabinet sau preparator principal, sau persoane din producție care posedă diploma de examen de stat în specialitatea corespunzătoare catedrei la care se ține concursul.

Persoanele care doresc să participe la concurs vor depune în termen de o lună de la apariția

prezentului anunț la secretariatul institutului (Petroșeni, str. Institutului nr. 20), următoarele acte:

- copie legalizată de pe actele de studii;
- copie legalizată de pe diploma de doctor sau de candidat în științe;
- copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferențiar;
- lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar;
- memoriu de activitate didactico-științifică, semnat de candidat;
- certificat de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția (întreprinderea) în care își are funcția de bază;
- autobiografia.

Concursul va avea loc la I.M.P. după o lună de la apariția prezentului anunț. Data concursului se va comunica fiecărui candidat. Informații suplimentare se pot lua zilnic de la rectoratul institutului (Petroșeni, str. Institutului nr. 20).